

Vzpomínka na oběti bojů za svobodu, str. 1

Otřesený svět oděn do trikolor, str. 4

Janáčkova vášen v hudbě zakletá, str. 8

Múzy v podání Hanky Smithinové, str. 11

Kudy kráčely dělní Sýrie, Eva Firlavá, str. 14

NOVEMBER 19, 2015

No 16 (2878)
Volume 66 • \$3.75
Published every third week
17 issues a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

NOVÝ DOMOV

Canada

THE NEW HOMELAND

www.masaryktown.ca

Pravda vítězí!

CANADA'S CZECH AND SLOVAK NEWSPAPER PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950

Červený kvet kvitne i v Bratislave

O jedenastej hodine, jedenásteho dňa, v jedenástom mesiaci v r. 1918 skončila prvá svetová vojna. Padlo v nej milióny ľudí a tisícky boli zranení či zmrzačení. Oblast severného Francúzska, známa ako Flandersko, bola počas vojny svedkom najkrvavejších bojov.

Z Veľkej Británie i z celého britského spoločenstva, ktorí tu bojovali, mali možnosť poznať, aká bola krutá skutočnosť vo francúzskych zákopoch. Lekár, plukovník, John McCrea z kanadského mesta Guelph, slúžil v armáde v Canadian Expeditionary Force. Ked' jeho priateľ Alexis Helmer v boji zomrel, jeho pohreb inspiroval McCrea k nápisaniu básne – In Flanders Fields (Vo flanderských poliach), čím sa preslávil a báseň sa stala jednou z naj-

známejších vojnových básni.

Na flanderskom bojisku medzi červenými kvetmi divého maku stojia rady križov a pod hlavniami kanónov posievajú škvoránky. Pred niekoľkými dňami sme boli medzi živými, vnímali ranné brieždenie a prežívali západ slnka.

Teraz tu mŕtvi ležíme na bojisku...

Červený kvet maku je charakteristická črta básne, rastie vo veľkomožstve na bojisku a cintorinoch vo Flandersku a tak sa stal symbolom pre padlých vojakov v I. svetovej vojne.

John McCrea bol chirurgom v No.3 Canadian Hospital v Danes-Camiers blízko Boulogne, ktorú aj založil. Zomrel v januári 1918 ako 45-ročný na zápal plúc

na flanderskom pobreží. Krátko pred smrťou poslal domov pozdrav: „My nezomierame, pokial kvety divých makov porastú na flanderskom cintoríne.“ Z emotívnych slov lekára vznikla organizácia známa ako British Legion, ktorá vyrába papierové červené kvety maku a ľudia ich nosia pripomienanie na kabátach. Pre-

dajom získavá finančné prostriedky pre charitatívnu činnosť.

Prvý Poppy Day vo Veľkej Británii sa konal 11. novembra 1919. V Kanade 11. november bol tiež známy pod menom Poppy Day, Armistice Day, v súčasnosti je zaužívaný názov Remembrance Day. Umelé červené kvety maku predávajú členovia Salvation Army, ktorí z finančného výťažku pomáhajú vojnovým veteránom. K pamätníkom padlých vojakov sa ukladajú vence a o jedenastej

hodine jedenástej novembra si občania účtia pamiatku padlých, dvojminutovým ticha. Prvý krát 2 minuty ticha bolo zavedené v Anglicku

ku 11. novembra 1919, keď kráľ George V. požiadal občanov, aby o 11. hodine si takto pripomenuli slávných hrdinov padlých v boji. V r. 2004 i na Slovensku, v Bratislave, vznikol Vojenský pamätník v parku na Šafárikovom námestí. Iniciátorom bol vojenský veterán, účastník západného odboja v II. svetovej vojne, Bratislavčan generál Anton Petrák (1912-2009). Odtedy každý rok prvú nedelu po 11. novembri o 11. hodine sa tu stretnávajú tí, ktorí chceu vzdať úctu padlým v I. a II. svetovej vojne a všetkým, ktorí za nacizmu i komunizmu boli na Slovensku perzekvovaní. Pri pamätníku sú nevádnúce kvety vďaka - červené kvety divého maku, ktoré by mali nosiť na klopniach kabátov aj Slováci.

MASARYKŮV ÚSTAV PROSINEC 2015

SOBOTA 5.12. ve 13.00

Mikulášská nadílka pro všechny děti, dárky rozdají dětem Mikuláš, Čert a Anděl. Děti mohou přednést říkanku nebo písničku.

NEDĚLE 13.12. v 10.00

Vánoční trhy s nabídkou vánočního pečiva, domácích klobás, špeku, uzeného masa, knížek, DVD s českými filmy, rukodělných produktů, které mohou být překvapením pod vánoční stromeček blízkým.

Přijďte, těšíme se na Vás!

PÁTEK 18.12. v 19.00

Vánoční večeře MMI pro členy, jejich rodiny a přátele ústavu se svátečním programem a zpěvem vánočních koled. Rezervace předem nutné.

RESTAURACE PRAGUE

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Info a rezervace paní Iva tel. (416)439 4354

PREZIDENT FRANCIE FRANÇOIS HOLLANDE:

BUDEME ZASAHOVAT VŠUDE, KDE JSOU TERORISTÉ, JSME VE VÁLCE...

Z pátku 13. na sobotu 14. listopadu se světu zatajil dech, zastavil se život a ti, co i mysleli, že vidí na televizní obrazovce nějakou internetovou hru, se vbrzku vzpamatovali – 129 zastřelených, na stovku ve vážném stavu.

Zmatek, zděšení, pláč, rozbité naděje, konec mladých životů, koncertní podium proměněno v krvavou scénu, noc opanoval strach... Došlo k šesti útokům střelnými zbraněmi a čtyřem sebevražedným bombovým útokům, které proběhly ve třech blízko se nacházejících obvodech hlavního města. Nejdůležitější obětí nebyl zatím oficiálně oznámen,

poslední údaje upřesňují zhruba 350 zraněných, z toho 42 osob nacházejících se v kritickém stavu. Smrt sedmi teroristů.

Svět se oděl do červeno-modro-bílé – staví se za Francii, která poprvé v historii žádá o pomoc členy Evropy. ➤ 4

KE DNI

Těch několik dnů, co nás dělilo od předchozího vydání novin, jsme prožívali další dny naplněné různými událostmi. Ale na nás popec jsem vybrala jen ty, co zřejmě nejen mnou pohnuly. Paříž! O ní zvlášť (str. 1). Na domácí půdě to byla představení Nového divadla v Torontu, které má za sebou komediální detektivku, a dopadala na výbornou (str.9). A pořámosti si bezesporu zalouží famózní Zeměpisní kvartet (str.8). Určitě navštívte. A je možné přejít k dalším událostem, s nimiž musíme žít. Jsou tam těžce vstřebatelné, že si s nimi neví rády ani ti nejpovolanější? Ano, během svého máslém nadítou zhýčkanost nechťejí. Svou hranici chápání věcí krutých jsme překročili, od poslední války uplynulo sedmdesát let, a my zrozenci pováleční, jsme zařízeni jedinou generaci, která zřejmě skoná, aniž by ve svém životě poznala útrapu války. To šestnácté náši prapřáti a rodičové, moc bychom si přáli, aby ji nezařízili generace po nás - naše pra- a děti. A vypadá to, že ti, co o tom rozhodují, pro věc nedělají dost. Připadá mi, jako bychom chystali harakiri... a zcela vědomě si podřezáváme větví pod vlastním zadkem. Kdo to kdy pochopí? Kdo tomu zamezí, a dá se to ještě vůbec?

Jako příklad posluží SOS volající Bavorsko, kde do roku 2016 vydají na náklady azylantů 3 miliardy eur. Od začátku roku jich tam přišlo na 60 tis. A příliv nekončí, uvedl ministr financí Markus Söder pro Daily Welt již v červnu t.r. - výdaje jsou vyšší než celý rozpočet pro hospodářství, zdravotnictví a životní prostředí dohromady, když původní předpoklad hovořil o polovici. Největší problémem je zajištění nových ubytovacích možností, musí být zjednodušeny předpisy a flexibilně používány standardy pro hromadná ubytovací zařízení, byrokracie v pronajímání musí být odstraněna. Bavorský stát měl nakoupit pro tyto účely za 30 milionů eur pozemky pro stavbu nových ubytovacích objektů a žádá také o uvolnění kasáren - nejen prázdných, ale i používaných, hlavně aby byly prostory.

Šukující jsou denní zprávy o nejen neustálém - a nemá tam brzy skončit - přílivu migrantů ze zemí, které doslova nenávidí křesťanské tradice života. U aní není tajemství, že nejde o zasilání migrantů z nouze, ale pro obchodování s nuzotou - do slova tedy hyenismus v ryzí podobě - víte, kolik si takový převozce - pašérák lidí - vydělá? Web lidovky.cz uveřejnil reportáž Petry Procházkové 8. 11., která z Berhamu na tureckém pobřeží piše: „Převaděč za celý člen i s motorem zaplatí zhruba 8 tisíc USD. Pokud jde o čínský výrobek nižší kvality, dá se dostat až na 4 tisíce. Každý uprchlík zaplatí asi 1000 dolarů – na plavidlo se jich dá naprat až 80, ale obvykle se nalodí paděsát osob. Během dne tady tu užinu přepluje od 20 do 40 členů. Někdy ale ani jeden, když je špatně počítá, nejde to - říká Turek z Německa slušnou angličtinou rizkul němčinou. Na přípravě akce se podílí hodně lidí a tady víc převaděčských skupin, náklady jsou navíc ➤ 6

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ □

TORONTO

► PÁ-PÁ 18.9.-18.12. - Modern Czech Book Design (1900-1950) Maximum Imaginativeness Thomas Rare Book Library, 120 George St. Toronto, info john.shoesmith@utoronto.ca
 ► NE 22.11. ve 12.30 (do 15.00) - Mikulášská nadílka pro děti a tradiční Sokolské vánoční trhy, v nabídce domácí vánoční cukroví, knedlíky, vánočky, dárkové předměty, DVD, v závěru odpoledne tombola. Vaří manželé Květa a Vladimír Královí. Zájemci o prodej vlastního zboží jsou vítáni. Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto Přijďte, těšíme se na celé Vaše rodiny a přátele! Info: Marie Chráková, 416 242 5914 mariechak@yahoo.ca

► SO 28.11. v 10.00 - Pozývame všetkých vás, milí krajania, krajanky na nás už v pátronický Bazár 2015 Evanjelickej a. v. Slovenskej cirkvi. Ako minulé roky, vám ponúkame výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, páľivé a nepálivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú. Rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákyky, mnohé a iné. Počas bayáru budete môcť ochutnať pre vás pripravené jedlá zakálačkovej kuchyne a tak sa presvedčiť o najvyššej kvalite našich výrobkov. Pripriali sme pre vás až hodnotnú tombolu. Bazárová hala je v prízemí kostola sv. Pavla. 1424 Davenport - 100 m na západ od križovatky Davenport Rd. a Dufferin Str. - väčší nákupe si objednajte už teraz, tel.: 416.658 9793. Těšíme sa na vás všetkých.

► SO 28.11. v 19.00 (večer) - Mikulášská zábava Sokola Toronto, Mikuláš bude rozdávat dárky (přineste si je, označte čítelnou jmenovkou), hraje band Dušana Drobného od 20.00, hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto, info a rezervace: hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto tel: (905)838-5269 nebo emailem: hana.jurasek@yahoo.ca
 ► SO 5.12. ve 13.00 (do 17.00) - Mikulášská nadílka, oblíbené odpoledne pro všechny děti pořádá MMI na Masaryktownu. Rodiče, přineste dárky označené čítelnou jmenovkou Mikuláš je dětem za bašničku nebo písničku před. Info a potvrzení účasti: paní Iva (416)439-4354 nebo email office@masaryktown.ca. Restaurace Praha, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto M1G 1H1
 ► NE 6.12. v 17.00 - Nocturna ve městě se sopranistkou Eliškou Latawiec, klavírní doprovod Ross English, název Songs My Mother Taught Me - výběr písni: J.S. Bach, A. Dvořák, B. Smetana, J. Masaryk, B. Martinů a P. Eben. Info www.nocturnesinthecity.com, rezervace nocturnesinthecity@gmail.com.
 ► SO 12.12. ve 13.00 - slovenský evanjelický zbor svatého Pavla v Toronte a Stolnotenisový Klub sv. Pavla Vás srdečne požívá na 2. ročník Vianočného turnaja v stolnom tenise, 1424 Davenport Road, Toronto, štartovné: \$10, info a registrácia Peter Ostrihon, tel. (647)607-0905, email postrihon@yahoo.ca. Oblečenie nedoporučujeme žlté, oranžové ani biele. Obuv nezanechává júca čiary.
 ► NE 13.12. v 10.00 (do 15.00) - pořádá MMI tradiční Vánoční trhy s velkou nabídkou dárkových předmětů, vánočního cukroví a dalších domácích produktů. Pro zájemce jsou připraveny použité knížky za pakatel. Přijďte si vybrat. Dětské knížky jako dárek Masarykova ústavu. Pokud máte zájem o vlastní prodej, info podá paní Iva (416)439-4354 nebo email office@masaryktown.ca. Restaurace Praha, 450 Scarborough Golf Club Rd., M1G 1H1 Toronto
 ► PÁ 18.12. v 19.00 - oblíbené setkání členů a přátel Masarykova ústavu při sváteční Vánoční večeři s programem, slavnostní večeří a vánočními zpěvy a kolemami. Rezervace nezbytná: (416)439 4354, office@masaryktown.ca

JAKUB JAN RYBA: ČESKÁ MĚSÍ VÁNOČNÍ

Pořádá Nové divadlo Toronto a farnost sv. Václava Toronto: (solisté, smíšený sbor a orchestr řídí Karel Tamchyňa)
 NE 20.12. v 17.00 - koncert, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto, info a rezervace Martin Přibáň (647)786-1287, vstupné \$ 20.00
 ČT 24.12. ve 22.00 - Puštník mše, kostel sv. Václava
 PÁ 25.12. ve 10.30 - mše, kostel sv. Pavla, 1424 Davenport Rd., Toronto

► Poslední číslo novin Nový domov tohoto roku vydou v polovině prosince, pokud máte zájem objednat nový ročník přátelům ať už v Kanadě nebo kdekoliv jinde na světě, pak je ten správný čas. Sdílejte adresu, o ostatní se postaráme, volejte (647)770-1713 nebo emailem vera.toronto@gmail.com.

► NE 17.1.2016 v 17.00 - Jiří Groisman a Bohemian Swing vystoupí v rámci Nocturne ve městě. Skupina tentokrát zahráje své obvyklé swingovky a jazzové evergreeny a dá večeru ráz neworleanské hospody - akordeon John Keith (který přiletí s Jirkou do Toronto). Ke kapele se také připojí Jirkův (starý kámoš a spolupracovník) Pepa Mušil - bude veselo! Jirka Groisman - kytařa, zpěv, John Keith - akordeon, Josef Mušil - klávesy, Brandon Walker - saxofon, Ian MacGillivray - trubka, Rachel Melas - kontrabas, Dave MacDougall - bicí. Přiveďte své přátele!

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO (každá) 10.00 - 12.00 - Česká doplňovací škola MMI pro děti 5-12 let, učebna na 918 Bathurst St., Toronto.
 Více: www.918bathurst.com. Přiveďte svoje děti s jakoukoliv úrovní znalostí češtiny. Všechny jsou srdečně vítány. Více informací: paní Iva (416)439-4354.

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00-11.30 - pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou: mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale: blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczechandslovaks.com

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 - Česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info: učitelky Renata Freibergová, tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com, nebo Mariana Vieweghová, tel. (416)628-3690, email: mvvieweghova@gmail.com.

SLOVENSKÁ ŠKOLA MISSISSAUGA

SO každá 9.00-11.30 - Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga., učí Daniela Kramáriková, (647)834-8020, email: danielia@gmail.com.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ST v 7.00 opakování - vysílá Nová Vize v dosahu Ontaria na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Slepčíková, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 7 Auburn Av., Toronto, ON, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - některé TV programy.

Televize přijme

► Česká TV příjme stříhače se znalostí systému AVID. Více na shora uvedeném emailu nebo telefonem (647)892-6912.

CVIČENÍ SOKOL TORONTO

► Volejbal - každé pondělí 20.00-22.00, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., info hermaneks@yahoo.ca
 ► Cvičení dospěl - každou středu 20.00-22.00, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., info hermaneks@yahoo.ca
 ► Cvičení s dětmi - každou sobotu 16.30 - 18.30, 601 Magnetic Dr., Unit 21, Toronto, info Ivancurilla@gmail.com

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ST v 7.30 opakování. Producentka Katarina Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

CALGARY

► Česká a slovenská škola
 SO (každou) - výuka češtiny 9.00 (do 10.40), slovenštiny v 10.45 (do 12.30 h.). Ukrainian Youth Association Centre, 409-9 Ave NE. Česká škola je tak znovu otevřena po téém 30leté přestávce.

► Slovenská škola se otvírá poprvé v historii Calgary - 15 žáků ve vlastní třídě. Vyučuje se každou SO kromě dlouhých vikendů. Pravidelná účast vitána. Info o české škole Marcela Tucker: marcela.tucker60@gmail.com. Info o slovenské dr. Eva Hadzimá: hadzimka@yahoo.com. Více web a FB: Slovak School in Calgary, www.skschool.ca & FB skschool.ca
 ► ST 25.11. v 18.00 - Setkání a večeře s Pavlem Hrnčířem, velvyslancem ČR v Kanadě, 727 11 Ave SW, Danish Canadian Club-Tivoli Room

► ČT 31.12. - SILVESTR 2015, podrobnosti oznámíme. Info o aktivitách všech poboček ČSSK v Kanadě na webu: www.cssk.ca

EDMONTON

► ST (každá) v 19.00 - Czech and Slovak choir of Edmonton přijímá nové členy! Zkoušky se konají v Dayspring Presbyterian Church, 11445 a 40 Ave, Edmonton. Info: Kamila Moquin, kamila.moquin@gmail.com. Výuka českého jazyka s novým instruktorem Štěpánem Pellarem (který vyučoval češtinu také v Portugalsku): Wirth Institute, University of Alberta. Sledujte tisk pro více informací.

► ÚT (každé první v měsíci) - pravidelné přednášky SVU začaly v říjnu. Podrobnosti jsou oznámy Location - Idylwylde Community league. Vstup je volný, malé občerstvení.

KITCHENER -WATERLOO-GUELPH

ÚT každá od 19.00 - Sokolská pobočka v K-W-G, Elizabeth Ziegler School, 90 Moore Ave. S., Waterloo. Info: Jana Karger tel. (519)644-3450. Těšíme se na vás.

DOBRY DEN, zpravodaj vydává K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě, vede Eva Kratochvílová. Šeky laskavě za ➤ 6

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

• KLUB KNIHOMOL •

Pod záštitou Masaryk Memorial Institute Inc.
zahajuje svou činnost:

čtvrtek 16.00 - 20.00 h.

v podzemním našem domku,
přezutí prosím s sebou.

Nabízíme více než 1000 knih
z páté ruky - české, slovenské, anglické, o kterých
si můžeme přátelsky pokládat.

Můžete si vzít oblíbenou s sebou domů pod příslušenstvím.

Luděk a Vanda Medunovi

6 Wimpole Dr., Toronto • (416) 446-7609

SOKOL TORONTO POŘÁDÁ

SOKOLSKÉ VÁNOČNÍ TRHY

Neděle 22. listopadu 2015 • 12:00 - 15:00 hod.

*Obedy, občerstvení, Vaří Vl. a Květa Královi
Vánoční dobroty všeho druhu, DVD, dárkové předměty
Domácí vánoční cukroví, knedlíky, vánočky*

Tombola!

*Mikulášská nadílka pro děti ve 13:30 hod.
Zájemci o prodej vlastního zboží jsou vítáni!*

Info: Marie Crháková (416)242-5914 nebo
mariecrhak@yahoo.ca

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Sobota 28. listopadu 2015

*Možnost zakoupit večeři, podává se od 19:00 hod.
Band Dušana Drobňáho hraje k tanci od 20:00 hod.*

Přineste dárky pro své milé, Mikuláš je předá!
Vstupné \$25.00, studenti: \$ 15.00

Informace a předprodej lístků:

Hana Jurášková (905)838-5269 nebo
hana.jurasek@yahoo.ca

~~~~~

Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Avenue, Toronto
Vice na webu: www.sokolcanada.ca

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA INSTITUTU

ST 16.00 - 21.00 h.

Info (416)439-0792

Office of MMI (416)439-4354

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON

**Cíl 16 vyšlo 19. 11., č. 17 vydeje 17. prosince, jeho uzávěrka je
11. 12. 2015. Noviny vycházejí každý třetí týden, v roce vychází
celkem 17 čísel. První číslo roku 2016 vydeje 17. ledna.**

Redakce: (647)770-1713

Pište: vera.toronto@gmail.com

ROZLOUČENÍ S MAMINKOU

V hubokém zámutku oznamujeme, že ve středu 28. října ve svých nedožitých 90. narozenin zemřela naše maminka, babička a prababička,

paní Valerie Obrová

rozená Nesvadbová, z Richmond Hill, Ontario.

Maminka se narodila 18. listopadu v Malackách na Slovensku. V Brně vystudovala Střední průmyslovou školu chemickou. Před příchodem do Kanady v roce 1970 žila s rodinou v Praze. Bohužel, krátce po příchodu do Kanady její manžel Miloslav Přibyl zemřel na rakovinu.

V roce 1974 se maminka Valerie provdala za ing. Huberta Obra. A protože byl její manžel velice činný též ve všechn krajanských organizacích, stala se jeho spolupracovnice. Pořádali se na jejich farmě v Hamiltonu kupř. obilný piknik ČSSK, pomáhala novým československým imigrantům v Hamiltonu zapojit se do života v nové zemi. Hostila je, pomáhala jim nalézat bydlení, školu pro děti a mnohým byla náhradní babičkou. Díky ní měli mnozí krajane pobyt v cizí zemi daleko příjemnější. Byla to prostě ohromná žena s velkým srdcem. Nechtě Tvoje duše, maminko, odpočívá v míru a pokoji.

Pohřeb se konal v neděli 1. listopadu v Thompson Funeral Home v Auroře, následovala kremace. Urna bude uložena v rodinné hrobce v Aldershotu.

HELENA PŘIBYLOVÁ, EVA GAJDOSOVÁ, DCERY

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADĚ
251 Cooper St.
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

VELVYSLANECTVÍ SR
Velvyslanec ANDREJ DROBA
50 Rideau Terrace, Ottawa
ON K1M 2A1
PO-STVRTOK 8:00-16:15 hod., PIA
8:00 - 15:00 hod.
Tel: +1(613)749 4442 kl.101
Email: andrea.dankaninova@mzv.sk

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky: +1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 2221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW
Tel: +(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terrangement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ZÍKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: 1(514)316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR VE VANCOUVERU
Hon konzul Veronika FLORIANOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PA 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@honorary.mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: +(420)272 101 800 Fax: +(420)272
101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

The Premier
of Ontario
Legislative Building
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 1A1

La première ministre
de l'Ontario
Édifice de l'Assemblée législative
Queen's Park
Toronto (Ontario)
M7A 1A1

October 28, 2015

Mr. Vladimir Ruml
Consul General
Consulate General of the Czech Republic
1500-2 Bloor Street West
Toronto Ontario
M4W 3E2

Dear Consul General:

On the occasion of the Proclamation of the Czech State, I would like to extend my warm greetings and congratulations to you and the government and citizens of the Czech Republic.

This day serves as a reminder to all of us of the Czech Republic's rich and vibrant history. As it looks to the future, may your nation and its citizens enjoy continued success and prosperity.

Our jurisdictions have long enjoyed strong linkages created in part through the invaluable contributions of the Czech-Canadian community in Ontario. I am confident that our respective governments, motivated by a spirit of mutual respect and goodwill, will continue building our economic, social and cultural ties.

On behalf of the Government of Ontario, please accept my sincere best wishes for a memorable and enjoyable celebration.

Sincerely,

Kathleen Wynne
Premier of Ontario

John Tory
Mayor

October 26, 2015

Mr. Vladimír Ruml
Consul General
Consulate General of the Czech Republic
1500-2 Bloor Street West
Toronto ON M4W 3E2

Dear Consul General Ruml:

I would like to extend my sincere congratulations and best wishes on the occasion of the National Day of the Czech Republic on October 28.

This occasion is an opportunity to acknowledge the achievements of Czech Republic's people and celebrate the traditions and culture of your great nation. It is a time to pay homage to the past and an opportunity to strengthen the ties of friendship between our two countries.

On behalf of Toronto City Council and the people of our great city, I wish you continued success and prosperity.

Yours truly,

John Tory
Mayor
City of Toronto

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORCÍK
496 Gladstone Av., Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8 Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA
A METODA, farár JOZEF VAŇO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Titulek na jednom českém serveru: „Charlie Hebdo zesměnil pád airbusu. Rusové zuří.“ Nedivím se jim. Jsem tím znechucen práv tak.

Charlie Hebdo je francouzský satirický časopis plný karikatur. Občas i značně kontroverzních. Dělá si legraci z toho, co je jiným svaté. Například z proroka Mohameda. Krvavá odpověď islamistů na sebe nenechala dlouho čekat. Letos sedmého ledna byla redakce terčem teroristického útoku s děsivou bilancí: tuctem mrtvých.

Následovala megakampaň, která nás mediálně doslova válcovala. Měla i svůj slogan: Je suis Charlie. Byly jsme svědky masivních demonstrací. Snad poprvé v historii se sešlo na nějaké manifestaci takové množství politiků z celého světa, jaké jsme mohli vidět na protiteroristické přehlídce mocných v Paříži několik dní po krvavé tragédii. Kanadu tehdy zastupoval Steven Blaney, ministr veřejné bezpečnosti v Harperově vládě.

Dal jsem tehdy veřejně najevo, že nepatřím do tohoto lidského stáda. Že v

Je ne suis pas Charlie

Pro ND Lubomír Stejskal

mém případě platí opak: Je ne suis pas Charlie. Nejsem Charlie. Nikoli proto, že bych nebyl oříšen oním teroristickým zvrstvem. Důvod byl jiný. Nesdílím takové pojednání svobody, jaké vyznává postižená redakce.

Nemyslím si, že když se něco smí, že se to také může či má (dělat). Nikdo vás nemůže trestně stíhat za to, když se budete ve společnosti, například v slavnostní tabule, chovat jako nevychovaný primitiv: říhat, uvolňovat rektální větry, mlaskat a srukávat. Anebo když budeš dávat na pohřbu ve smuteční kapli v přítomnosti pozůstalých k lepším opizlé vtipy. Jsou věci, které slušný člověk ve veřejném prostoru nedělá.

Dle mantinelů, které jsem si nastavil sám a jimiž se snažím řídit, patří k zásadám vychovávaných lidí elementární úcta k tomu, co je jiným svaté. Stejně tak ve slušné společnosti obecně platí, že z holocaustu a oběti teroristických útoků či technických a přírodních katastrof si legraci neděláme. Pieta a sranka jsou neslušitelné – jako oheň a voda.

Častý protiargument, že svoboda slova buď je, nebo není je sice formálně správný, ale tak černobílý a přímočáry nás svět není, abychom s ním vystačili. Nebo snad svoboda pohybu znamená, že se na pláži mohu volně procházet po zádech a břichu opalujících se turistů? Anebo jezdit vpravo i vlevo, jak se mi zachce? Vždyť svoboda pohybu buď je, nebo není.

Je to všechno samozřejmě trochu jinak. Ke svobodě patří zodpovědnost, každá svoboda, už od dob prvního člověka v zahradě Eden, má své limity. (Ze všech stromů rajských můžete jít svobodně - kromě jednoho, praví se v Bibli. To je dáný stvořitelský princip, který platí dodnes, ať v něj věříme či nikoli.)

Posledního října spadlo na Sinaj ruské letadlo, v němž přišlo o život více než dvě stě nevinných lidí. Časopis Charlie Hebdo si z jejich smrti stupidně a lacně utahuje. To je důvod, proč znova opakuji: JE NE SUIS PAS CHARLIE. A ptám se: co tomu říkají ti, kdo v lednu byli Charlie? Jsou Charlie i dnes?

Nevolám po zákazu týdeníku, po jakémkoli trestu či mocenských restrikcích vůči redakci. Ne tisíckrát ne! Na to je mi svoboda slova příliš drahá.

Tak o co mi tedy jde, můžete se ptát?

O jednu jedinou věc. O prostou lidskou slušnost, o úctu k těm, kdo byli zbabění toho nejocennějšího, co každý máme – vlastního života. O stejnou míru pieťe ze strany redakce k obětem sinajské katastrofy, jakou jsme my všichni dávali najevo vůči jejich zavražděným kolegům.

Nebyla tomu přece tak, že by zbyli členové redakce, kteří unikli džábelskému zavraždění islamistů, nad vším mávli rukou a vzkázali těm, kdo jim chtěli vyjádřit svoji solidaritu – politikům i milionům prostých občanů: To je OK, nechte to být, my to výřešíme několika vtipnými karikaturami. Jinak řečeno, když šlo o jejich tragédii, šel humor stranou.

Jak se tedy měl časopis Charlie Hebdo v případě pádu ruského letadla na Sinaji, a jak se ukazuje stále jasněji, pádu způsobeného také islamistickými teroristy, zachovat? Je to prosté. Stačilo velice málo: nepodlehnut pokušení dělat si z této tragédie legraci. ☐

Z DOMOVINY

MIROSLAVA NĚMCOVÁ:

Kde domov můj - Miloš Konvička Zeman, symbol úpadku země

Policie České republiky zabránila 17. listopadu studentům vstup na Albertov. Ne v roce 1989, v roce 2015. Stalo se tak kvůli tomu, aby nenarušovali „státotvornou“ demonstraci stoupenců prezidenta Zemana. Na tuto spontánní demonstraci byly připraveny unifikované transparenty, tribuna byla vyzdobena heslem prohlášujícím slávu „našemu otci sjednotitel“. Kolem této kříž-ir-senovské dekorace se shromáždili stoupenci prezidenta. Nestrašil tam žádný životník, poklidně setkání se neslo v duchu bratrského spríznění duší, v duchu morálního apelu na společnost, jejíž část je stále v rukou prozapočadních revanšistů a neštítí se zrazovat čisté zemovsko-konvičkovské ideály. Velvyslanec Lukoilu s diplomatickým pásem Na tribuně byly zastoupeny rozehodující síly zosobňující zápas země o nás žitřek. A tak jsme mohli zahledět tzv. velvyslance Lukoilu, Martínku Nejedlého, který sice není oficiálně zaměstnancem prezidentské kanceláře, ale jehož zásluhy o přiblížování naší země k východnímu ruskému bratrovi jsou nezpochybnitelné. Byl mu tudíž přidělen diplomatický pas a speciální prostory na Hradě, aby tu činnost mohl páschat co nejpozději.

Podobně si hradní prostory zabral když protektor Reinhard Heydrich. Jeho podřízení nechali zazdíti české korunovační klenoty a existoval plán, jak je později dopravit do Ríše a snad i rozřezat a rozprodat. Naštěstí se tak nestalo a tak se nad ním v úctě mohl klátit výzvou zchvácený současný prezident.

Místo na čestné tribuně dále zaujal pan kancléř Václav Mynář. Jeho zásluhou a službou české veřejnosti

je tananice o bezpečnostní prověrku. Všichni jsme v této specifické oblasti mnohem orientovanější, než tomu bylo před jeho nástupem do funkce. Donedávna jsme se prověrkami a pravidly k jejich získání nezabýali, protože jsme nemuseli. Nyní si roz-

šířujeme obzory. Vidíme zřetelně, jak je bezpečnostní mašinérie nepružná a zkostnatělá. Trvá si na svém, kladě otázky, vyžaduje stohy dokumentů. Jakoby nestačilo, že pan kancléř má zásluhy o stát, nebo organizoval prezidentskou kampani. Je možné, že by měl o jejím pozadí tak dobré informace, aby jej to bezpečně udrželo v křesle po všechna volební období Miloše Zemana?

Dále tam byl komunista z předlistopadové éry, dnes senátor Veleba. Zdá se, že je připravován jako náhrada pro prezidentské volby. Nastoupil by v případě, že rozkošný a hravý prezidentský pejsek Darcy zase shrne koberec a neodnese to pouze kolenní klubov naše pana prezidenta. Nebo také tehdy, nebudě-li hlava státu poslouchat hlavu svého lékařského koncilia a opět to tvrdě „odpracuje“ na ruské ambasádě. Prezidentský nůž v srdci poloviny občanů. Netrpělivě jsem čekala, jak to organizátoři

PS: Vajíčka bych nikdy neházela, ale jsem jistě součástí řvoucího stáda (jak své odpůrce nazývá prezident, ačkoli využívá ostatní, aby opONENTY nenálepkovali). Nechci si to nechat líbit.

Miroslava Němcová - bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny, je poslankyní za ODS. ☐

Více na http://www.reflex.cz/clanek/zpravy/67508/miroslava-nemcova-kde-domov-muj-milos-konvicka-zeman-symbol-upadku-zeme.html?utm_source=reflex.cz&utm_medium=copy, 18. listopadu 2015 WIKIPEDIA

s cílem Islamský stát finančně oslabit - obchody s ropou mu přinášejí v přepočtu přes miliardy korun měsíčně. Přídala se také Velká Británie, jejíž Královské letecko výrazně zintenzivnilo nálety na pozice IS na severu Iráku. Francie bombarduje pozice jihádistů v jejich centru ve městě Raká, kde vznikly plány na útok Paříže. Francouzské letecko, které v Sýrii zasahuje prakticky hned po útoku jihádistů na Paříž, má základny v Jordánsku a jižně ve Spojených arabských emirátech. Ovšem začali také útočit Britové a Rusové, kteří mají své lodě ve Středozemním moři a z nich odpalují rakety. Mají také základny v oblasti, kterou ovládá Asádova vláda.

Některé státy se však bojují radikálního postupu proti jihádistům, aby ty nevzývaly příliv migrantů. USA se zavážaly, že přijmou během následujícího roku 10000 běženců. Ovšem strach z jejich přílivu roste i za oceánem - Zručný vzkaz jihádistů radikálním muslimům ve Francii: "Pokud jste upřímní k Alláhovi, učtiváte naši víru, pokud jste schopni cestovat a pak pracovat ve Francii, terorizujte je, ať ze strachu a hrůzy nespí. K dispozici jsou zbraně, auta i cíle, které mají být zasaženy. Máme i jed, otravte vodu nebo jídlo alespoň jednomu nepříteli Alláha. Zabilte je, plivejte jim do tváře, přejedete je autem. Dělejte, co můžete udělat, abyste je ponížili, protože si zaslouží jen to". A rovněž na videu dodávají: "V Paříži útočí Islámský stát. Nikdy nebudete žít v míru!.

PODLE: IDNES, AKTUALNE.CZ, NOVA.CZ -vk- FOTO WIKIPEDIA

THE LAST FAREWELL

Professor Emeritus Karel Klinka, For. Ing., PhD, RPF
passed away on September 15, 2015 in Vancouver

*Every blade in the field,
Every leaf in the forest,
Lays down its life in its season,
As beautifully as it was taken
up.*

Henry David Thoreau

He was born on June 18, 1937 in Prague, Czechoslovakia and went on to study forestry at Charles University where he graduated with the degree of Forest Engineer in 1960. He worked at Forest State Research Station in Karlovy Vary before immigrating to Canada in 1969 where he found employment with the Canadian Cellulose Company in Terrace, B.C. as an assistant surveyor that changed shortly into a position of a Forester.

He continued his studies and earned his PhD at the Faculty of Forestry, University of British Columbia in 1976 under the mentorship of renowned botanist late Vladimir Josef Krajina*, and held positions of a Research Pedologist and Senior Research Scientist with BC Ministry of Forests. He returned to UBC to join the faculty of Forestry in 1978, where he taught Silviculture and continued the research work of professor Krajina in plant ecology and ecosystem classification until his retirement from the Department of Forest and Conservation Sciences in 2002.

His research and teaching were recognized with the 1977 Distinguished Forester Award, and the 1989 BC Science and Engineering Gold Medal Award. In 1993, he received the UBC Teaching Prize. In a span of twenty years (1982-2001), he supervised no less than 22 graduate students as well as 4 postdoctoral fellows from four different countries.

His UBC Faculty colleague, Professor Hammish Kimmins described him as "an outstanding teacher, demanding while supportive and encouraging, much beloved by his undergraduate and graduate students alike", and called him "a giant in the ranks of forest ecologists."

It was said that Dr Klinka's knowledge of plants, their distribution and ecology was indeed encyclopedic as was his ability to recall their Latin names. Likewise, his field trips were, by testimonials of his colleagues, research associates and

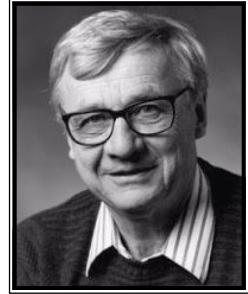
n u m e r o u s
students, truly legendary. To be known as "a Klinka" student, was a status of which stu-

dents were proud.
Dr Sybille Haeussler, of the University of Northern BC provided in

the introduction of her 2011 paper* almost magical recollection of such a field trip:

"While listening to Davis tell his stories about the Polynesian wayfinders* on my car radio, an image came to my mind from my own apprenticeship as a young forest ecologist in the 1970s. In the depths of a soil pit, Professor Karel Klinka is texturing a small sample of dirt between the fingers of one hand and gesturing with a cigarette towards the treetops with the other hand, all the while explaining in rich Czech accented English how tree, soil, and site are intimately linked. [He] was a master practitioner of the art and science of biogeocli-

matic ecosystem classification, a holistic approach to understanding, describing, and communicating about terrestrial ecosystems that embodies some of the best Old World and New World traditions in natural history, ecology, and earth sciences. As he walked through the forest or climbed into a soil pit, like those Tahitian seafarers, [he] was able to filter the sensory input from the forest (the acrid smell of humus, the wind in the leaves, the spring of the moss under his feet, the angle of the sun against his body, the subtle shades of the top horizons of soil, the intricate branching pattern of a fern, and the tug of gravity on his thighs), through neural networks structured by a long tradition of scholarship and honed through decades of field experience, into an integrated picture of an ecosystem and how it could be managed."

Another Karel's close research associate at UBC, Michael Feller, Professor Emeritus of Forest Ecology summarized his work in these words:

"His scientific work has received accolades from within British Columbia, North America, and the world. His knowledge of plant identification and ecology in BC, combined, was greater than that of anyone else, with possible exception of his mentor Dr. Vladimir Krajina, Karel could tell what every plant, from the tiniest moss or lichen to the largest tree, indicated about the environment in which it grew. He published many papers (Research

Gate lists 138) and was sought as a speaker at scientific conferences world-wide."

When dramatic reversal of political situation in Europe after the disintegration of the Soviet union made travelling to his native land possible, he greatly enjoyed these visits, including those to Slovakia where he had to serve an obligatory Army service after graduation and where he had found and married a love of his life – Irene. Thus he was able to attend several happy reunions with his Prague' Forestry Faculty classmates.

Dr Klinka's most valuable legacy lies in his success of applying and further developing Krajina's semi-national ideas of terrestrial ecosystem management and conservation. As it has been widely recognized world wide, neither was its significance lost on the contemporary Czech scientific community. In recognition of persons who represented meritoriously the Czech forestry abroad, the Czech Society of Foresters awarded him in 2012 with a medal "Czech Forestry in the world".

I could not agree more with words of his colleague Dr Feller who commented on Karel's sense of dry humour, warm heartedness, friendliness and generosity. Indeed, he helped many people (including me, in finding temporary job when I badly needed one) through providing work opportunity and even accommodation and hospitality.

Having grown and lived alongside Karel during our childhood and adolescence, I could not but notice his sharp wit and intelligence but could neither fully evaluate his later scholastic, pedagogical or practitioner's achievements throughout his career.

To read and hear about the impact of my brother's activities and behavior on so many people nowadays brings me an incredible sense of honor and pride. I will miss him greatly as will so many others elsewhere.

JAN KLINKA, PH.D.

*himself the immigrant from a post war Czechoslovakia. He had a remarkable history of being an underground resistance leader against the Nazis, and three years later to Communist rulers, a former Professor of Geobotany and Plant Systematics at Prague Charles University.

*Rethinking biogeoclimatic ecosystem classification for a changing world, NRC Research Press, 2011
*Davis, Wade (2009) The Wayfinders: Why ancient wisdom matters in the modern world. House of Anansi Press, Toronto, Ont. 240 p. ☐

Ještě nedozněly ozvěny fanfáry v Ottawě na počest liberálního výstupu na kaptánský můstek lodě Kanada a už pohasl úsměv nového premiéra nad projevem z jihu, že ropovod Keystone není v národním zájmu USA a stavět se nebude. Nebudu píchat do toho nerohodného měchu Obamovy rétoriky; Obama vodil za nos konzervativní kanadskou vládu sedm let, protože formální žádost a vstup kanadské ropy na americkou půdu byl podán před stěhováním nového prezidenta Obamy do Bílého domu.

Probíral seznam spojenec, které Obama nakopl, je stejně dlouhý jako seznam padouchů, kterým se Obama podbízí a oni kopli do Zubů jeho; ale odmítnutí 800.000 barelů ropy denně z Kanady je horší než kopanec do zadku fungujícímu premiéru Trudeauvi. Je to vskutku vyhlášení energetické války. Ale to každý, kdo čtu a slyší média, ví, leč tato fanfarózní neshoda mezi dvěma vladoucími ekologisty mocnáři má intimní dopad do naší rodiny: nás syn Petr se vrátil s manželkou a dvěma dítěma z naftového ráje provincie Alberta do střízlivého Ontario; v červenci koupili dům v našem milovaném Sudbury, prodali dům v Edmontonu, a koncem října přestěhovali domácnost do našeho sousedství, díky bohu, řekl jsem, a páni Firlová si přesola důležitý detail Díky Obamovi. Petr vystudoval environmentální inženýrství na univerzitě Windsor a v mladickém nadšení pro vzdělené aspekty ochrany přírody se umístil do Alberta, kde naftové zásoby jsou odhadovány větší než má Saudská Arábie a poprvé chtěl pracovat tam, kde je potřebný a vydělával to hromadu peněz. Tím se nám vzdálil na tři tisíce kilometrů a správně komentoval tuto vzdálenost do evropských měřítek nůj moravský přítel: Člověče, to je dálka jak z Ostravy za Ural. Paní Firlová nesla tu to vzdálenost s prudkou nelibostí, že nebyla svědkem narození vnučky Gracie a vnuka Theodora, a nepravidelná setkání jen jednou dvakrát ročně nás skličovaly navzdory faktu, že my jsme v-

Druhý den Trudeaua u vlády zkazily Obamovy tirády

Pro ND Rosťa Firla

nuli ještě větší vzdálenost mezi své rodiče a naše děti před 35 lety, když jsme prchli před normalizací a socialismem z vlasti.

Po šokujícím Obamovu vyhlášení, že naftový ropovod z Alberta není v americkém národním zájmu, jsem Petra v této souvislosti vyslychal a můj syn, přesně tak mladý jako byl já, když jsem z vlasti prchal, se uchechtí způsobem mladé převahy nad mou seniorkou omezeností a řekl: Sedm let Obamova prodlávání a okolkování v rozohnutém ropovodu Keystone z Alberta k rafineriu v Texasu byl signál, že ekologický fanatismus přehluší ekonomickou kalkulaci výhodnosti této investice. Poprvé sedm let Obamovy vlády je série neúspěchů Obamovy vnitřní i zahraniční politiky a úmyslu podlomení energetického rozvoje ve prospěch ekologie je poslední šance, aby se Obama zapsal do dějin, že cosi dokázal. Konference ekologů a fanatiků změny klimatu v Paříži je definitivně poslední příležitostí pro Obamu, aby z pódia vyhlásil, že sice obětoval prosperitu a zradil nejlepšího a nejvěrnějšího partnera USA Kanadu, ale to všechno udělal, aby zachránil planetu Zemi pro svoje a naše vnoučata.

Myslím, že Obamovo strategické prohlášení udělalo dojem na lidí mimo koferenci zběsilých ekologů - optal jsem se s úzarem. Neudělá - řekl Petr pevně - a mnozí tak jako já, opustí Alberta. Kýnul jsem a připomněl, že minulý týden oznamila albertská provincie vláda deficit 6 miliard, tedy 10% provinčních výdajů v mínuši. Petr vzduchl a vyslovil podobnost o hospodaření s bohatstvím v Albertě jako že je chováním boháče, který si zapaluje cigárovou stovkou do než mu stovky dojdou a vzduchá, že nezapálí cigaretu desetníkem.

Zasmál jsem se tomu přiroděnou podobenství a optal se, zda se vypařilo téma ekologie v souvislosti s Albertou? Ekologie je ideologie - řekl můj syn, už ne chlapce - a ekologové tak jako socialisti vyžadují obětování ve prospěch zářných lepších zítřků. A pokračoval - Zeměkoule je ze dvou třetin pokryta vodou oceánskou; těch zbyvajících 30% zvaných pevnin, jsou tři čtvrtiny neobyvatelné povrchové útvary jako horsta, pouště, stepi a savany, tajga a tundra, a zbyvající 7% zemského povrchu, zvané habitat obývaného lidmi. Chápeš to? Ano, chápu - pípnul jsem - lze tedy vážně tvrdit, že činnost na tak malém prostoru může významně a měřitelně ovlivnit těch 93% zemského povrchu a ovzduší nad ním?

Nemyslím - řekl jsem - ale Obama a tisíce dalších tvrdí práv opak a žádají, abychom si energeticky utáhli opasky, a říkají to už 20 let. Tati - řekl Petr přímo otcovský - prožil jsi mládí, když marxisti slibovali pohrbit Ameriku a taky poroučeli větru dešti a kde jsou dnes?

Tedy z ekologické ideologie oteplování klimatu kvůli lidem nic nebude jako nic valného nepošlo z marxismu? - ptal jsem se ekologického odborníka. Nebude - řekl Petr, protože nás v klímu je ještě menší než státní vliv na převýhodu člověka ve člověka nového a lepšího zvaného socialistický.

Jdu s vnučaty hrabat listí, oznámil jsem synovi a on poznal, že pohrabaný trávník je nejlepší přispěvek k životnímu prostředí. Právě hlásil zprávy, že nový premiér Trudeau s několika ministry leží do Paříže na konferenci ekologů; odhaduje se, že do Paříže přiletí kolem tisícovky vládních a privátních tryskáčů, aby besedovali o úspravách energie. Spočítal by někdo co taková konference 25 000 bláznivých ekologů spotřebuje energie? Anebo to spočítáme spolu s Petrem... ☐

Oficiální zpráva: Palestinci předložili do výkonné rady UNESCO návrh, kterým by Zeď nářků v Jeruzalémě byla prohlášena za část mešity Al-Aksá. Palestinský návrh podpořily Alžírsko, Egypt, Kuvajt, Maroko, Tunisko a Spojené Arabské Emiráty. Izraelská vláda tento návrh samozřejmě odsuzuje a občanům Jeruzaléma doporučuje u sebe nosit zbraně z důvodu zvýšeného počtu útoků nožem na civilní obyvatelstvo ze strany Palestinců. Izrael se snaží přesvědčit země hlasující v rámci UNESCO, aby hlasovali proti návrhu, či se ale spojí s držel hlasování, ale vzhledem k muslimsko-arabské většině se předpokládá, že návrh bude přijat. Zdroj: <http://news.ivcm.cz/>, Ladislav Vrabel, 17.10.2015 ***

Tak se chystám pokračovat v povídání o jazzu a muzice vůbec, o tom, kde jsem vůně hrál (nejpíkantnější je asi vystoupení v námořnické hospůdce na severním Islandu, kde slunce svítilo do oken ve dvě ráno a na mol ožrali námořníci se bud práli nebo leželi v bezvědomí na pobrydané podlaze, zatímco má kapela Red House hrála nahlas nějaké blues...). Ale paní redaktorka - byť říká, že se ji hudební povídání líbí - mě prosí, abych se vyjádřil k aktuální zprávě, že palestinské politické orgány vyvijejí snahu jeruzalémskou Zeď nářků oficiálně připojit k mešitě Al Aksa.

To dává asi tolk smyslu jako připojit chrám sv. Vítka k berlínské Brandenburské bráně (já vím, že to je geografická volovina, ale hovořím o podstatě věci). Zeď nářků (v hebrejském Ha-kotel Ha'-araví což znamená Západní zeď) je jediným zbytkem zříceniny Druhého chrámu. Chrám byl postaven kolem roku 19 před naším letopočtem a zničen římským vládcem Titem v roce 70 našeho letopočtu. Od té doby Židé chrám v Jeruzalémě - a nikde jinde - nemají. Na celém světě není posvátnějšího místa pro židovský národ než Západní zeď bý-

Přístup ke Zdi nářků v ohrožení (?)

Pro ND Jiří Grosman

valého chrámu ve městě Jeruzalém. Připojení zdi k mešitě či k jakémukoliv jinému objektu, jenž není spravován izraelskou vládou, je věc nemyslitelná. Palestinci si o tom mohou nechat zdát - i když neví proč, protože Zeď nemá kdy neptála, a když byla spravována tureckými, posléze britskými úřady, nikdo mimo hrstky ortodoxních židů ji nenavštěvoval. Když správa zdi přešla do jordánských rukou, byl přístup Židům ze základu zakázán.

Stát Izrael se tohoto místa nikdy nevzdá a nikdy ho nepředá do rukou arabské administrativy. Celá otázka Zdi nářků je ale jen malým odstavcem v dlouhé kapitole arabské nenávisti k židovskému státu. Nejprve si musíme uvědomit, že i slovo Palestina a označení lokálního obyvatelstva jako „palestinský národ“ jsou ahistorické pojmy. Před vzniknutím státu Izrael byl Židé nazýváni Palestinci a celé území neslo název British Palestine. Tamější Arábové se označovali za Syřany, jejich dialekt je syrská arabština a celá idea „palestinského národa“ neexistovala, až než ji vymyslel a do absurdna dotáhl arci-terorista Yasir Arafat někdy v 60. letech 20. století.

Zatímco Židi pojí k Jeruzalému a k Zdi nářků dva tisíce let historie, literatury, jazyka a modliteb, národ palestinský k mešitě Al Aksa a k městu nepoji niti historie, nýbrž muslimské náboženství, které Al Aksu označuje za jedno z nejposvátnějších míst islámu. Náboženství je bez sporu sila ohromná, ale třeba historie je na straně židovské, mohu-li tak vyjádřit. A navíc: tristní zkoušenost let 1948-1967, kdy Židům nebyl přístup ke zdi umožněn, poučila izraelskou vládu na věky. Pouze během izraelské přítomnosti od roku 1967 je přístup VŠEM náboženským skupinám umožněn na všechna posvátná i neposvátná místa v hlavním městě. Arménské ortodoxní kostely uctívají svého Boha vedle minaretu muslimských a synagog židovských, které slouží svému Bohu podle svých obřadů. K Západní zdi (tedy Zdi nářků) se jezdí modlit Židé ze Severní Ameriky, Jižní Ameriky, Austrálie... z celého světa, a přitom je jeruzalémský Arábům umožněn volný příchod do mešity Al Aksa - ovšem v rámci bezpečnostních opatření, která izraelská armáda a policie musí uplatňovat, neboť jak vidíme z denních zpráv, nejsou to Izraelci, kteří probodávají na ulicích nic netušící nevinné Palestince. ☐

FOTO WIKIPEDIA

KE DNI

► ze str. 1 obrovské, takže každý člen naplníme třeba 50 lidmi, na každého z nás vydělenně tak 8 až 9 tisíc dolarů (cca 200 tisíc korun). Slevy se nevidí rády, zato malé děti se mohou vézt zdarma. Vesty si každý musí pořídit sám. Existuje také forma all inclusive, kdy si uprchlík zaplatí 1 500 dolarů, a pokud se spokojí s noclehem pod šírym nebem, převaděč mu na dobu čekání na pobřeží zajistí i vodu a jídlo... „Nemrzí vás? Od kud berou udájně potřebné (takoví před Evropy utíkají, zní v médiích v rozporu s tím, co na obrazovkách vidíme) takové peníze? Nikdo nemá odpověď, a jestli má, pak jí před obyčejními smrtelníky zatajuje.

Nával na Evropu je tak silný, že se státy začínají chránit samy bez ohledu na názor EU. Naše domovina také. A jak potvrzuje web policei.cz, v sobotu 10. 10. ráno rozšířila Policie ČR kontrolní opatření na hraničích s Rakouskem ze současných 14 hraničních přechodů na 20 a na zelenou hraniči. Chtějí přede vším ziskat přehled o případné nelegální migraci, v rámci které mohou být využívány i méně významné hraniční přechody. Další událostí týká prezidenta země, když Rada Evropy označila za „islámovobu“ (pan Zeman tvrdí, že nikdo přesně ani neví, co to znamená), pravděpodobně ho tím chtěla shodit a možná vystavit i budoucím

perzekucím. Ve skutečnosti mu tím přiznala inteligenci, odvahu, státníkův rozhled,“ dedukuje web ceska-justice.cz. Označení prezidenta republiky za „islámovobu“ je sice z hlediska národa obrovská pocta, ale není to až taková legrace vzhledem k tomu, že Brusel připravuje proti islámovobu přísné sankce a tresty, piše facebook.com/blokprotislamu. O to víc je třeba stát při panu prezidentovi, který se nenechává zastrašit, doporučuje ceska-justice.cz. „Přejí vám, aby vám neuřízli hlavy zaživa,“ citují parlamentaristy.cz, co odpovíděl český Nebojsa evropské komisi, která jej takto zakategorizovala.

A aby situace nebyla až tak jednoduchá (evidentně negativní síly pracují plošně), tady je další zpráva: „Palestinci předložili do výkonné rady UNESCO návrh, kterým by Zeď nářků v Jeruzalémě byla prohlášena za část mešity Al-Aksá - za podpory Alžírska, Egypta, Kuvajtu, Maroka, Tuniska a Spojených Arabských Emiráttů. Izraelská vláda tento návrh samozřejmě odsuzuje a občanům Jeruzaléma doporučuje u sebe nosit zbraně z důvodu zvýšeného počtu útoků nožem na civilní obyvatelstvo (kterých tam neuvěřitelně přibývá) ze strany Palestinců. Izrael se snaží přesvědčit země hlasující v rámci UNESCO, aby hlasovaly proti návrhu, či se ale spojí s držel hlasování, ale bohužel, arabská muslimská část tam má většinové zastoupení (to by jeden z přečtych tabu plošného brázdění prostoru neislámského islámského), takže je nabíleni, co se lze očekávat, komentuje web ivcrn.cz v článku s

jednoznačným titulkem Další zrada kultuře i civilizaci! Pologramotní kazivství mají většinové zastoupení v UNESCO“. Není třeba vubec něco dodávat. Čtěte na str. 6 Zed nářků

A na závěr přece jenom něco potěšujícího, i když se to netýká uzdravování mezinárodních vztahů, bohužel - poplatky za roaming v celé EU skončí létem 2017 – v zahraničí tam budou volat jako doma. Návrh na zrušení přijal hlasování Evropský parlament. Od dubna 2016 dojde ještě k poslednímu snížení roamingových poplatků - cena za minutu hovoru i jeden MB dat bude ve všech zemích EU stejná - přet eurocentu“, svěřil novinu mobil.idnes.cz čtenářům. A to je príma podnět, protože lze doufat, že lichva za tučno službu i z amerického trhu zmizí.

Připravujete se na Vánoce? Jak jinak, den narození Ježíše Krista, který slaví křestane 25. prosince, patří k těm nejkrásnějším svátkům porozumění, milu a pohody. I když podle názorů teologů i výpočtu astronomů se Ježíš narodil v jiném ročním období - nejspíše na podzim, a poslední týden v roce se časem oslav stal až ve čtvrtém století a zastínil tak pořánské svátky slunovratu... Budť jak bud, přípravme si je krásné, plné pohody a dobrství... a nezapomeňte si zajít na koncert, mezi přátele či uspořádat předvánoční posezení s rodinou a pohovorit si o tom, co by měl Ježíšek pod stromečkem pro toho kterého po zásluze zanechat. Nechť tam ale určitě je vřelost a láska kate. Těším se z Vaší přízně, Vaše vk

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

► ze str. 1 šlete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. NE, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

POZOR, příde děti, připravujeme to pro ně!

► SO 5.12. ve 13.00 (do 15.00) - Mikulášská zábava pro děti – Children's St. Nicholas Party - St. Nicholas, Angel and Devil will make an appearance; Christmas carols will be sung by children from the Czech and Slovak Language Schools. Register by December 1st: <https://www.eventbrite.com/e/mikulas-2015-registration-1-902-078-6685>, by telephone or email with Blanka Michale at (519)500-3316 or kwczechandslovak@yahoo.com. Pořádá KW Czechs and Slovaks Kitchener.

LONDON

► ČT 31.12. v 19.00 - pořádá pobočka ČSSK tradiční silvestrovskou zábavu. Zarůčená dobrá muzika, na právě jednotlivých stolů bude vyhrávat DJ Petr Vigar. Přijďte k nám, že to levněji než kdekoliv jinde: půlnoci šampaňské, po celý večer široký sortiment pokrmů, přílohy, saláty, dezerty, ovoce. Dobrá nálada, dobrá zábava, opět v hotelu Ramada Inn, 817 Exeter Road, London, ON.

MONTREAL

► NE 22. 11. v 11.00 - Bohoslužby, Loyola High School, 7272 Sherbrooke W., M.
► ÚT 24. 11. ve 12.30 - Výbor Čs. sdružení, Český dům, 6540 McLynn
► ST 25. 11. ve 12.30 Schůzka klubu seniorů, Čs. dům, 6540 McLynn
► SO 05.12. ve 12.00 - tradiční oběd seniorů v restauraci Praha, 5613Côte-des-Neiges. Blížší informace dají Ema Košacká (514)735-5795 nebo Olga Nováková (514)697-2125)
► SO 12. 12. v 15.00 - Mikulášská nadílka pro děti, Westmount Park United Church, 4695 de Maisonneuve W. ve Westmount, A. Martinu, (514)484-6177 nebo email martinu@yahoo.com

► ČT každý ve 20.00 - sokolský volejbal 1.10. - 10.12., tělocvičná škola Coronation (metro Plamondon), info manželé Hřibovy, tel. (514)683-2092

Montrealský věstník je zasílán zdarma, finanční příspěvky jsou vítány, zašlete na adresu Ema Košacká, 6542 Mc Lynn, Montreal, QC, H3X 2R6.: „Czech and Slovak Vestnik“. Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com nebo amartinu@yahoo.com.

VANCOUVER

► ČT-SO 19.-21.11. - Divadlo Za rohem: Jan Solovčí Žobrácké dobrodružstvo, Inlet Theatre, Port Moody
► SO 21. 11. - Katarinská zábava
► SO 28. 11. - Slovakian Christmas dinner
► NE 06.12. v 15.00 – Mikulášská nadílka pro děti, Slovenian Hall, Burnaby

Zpravodaj ČSSK: martajamborova@hotmail.com nebo Czech and Slovak Association, 797-916 West Broadway, Zpravodaj vychází 4x ročně, Redakce: Romana Zeman, Marta Jamborová, I. Smulíková .

WINNIPEG

► PÁ 20.11. - Oblíbené Potato Pancakes SO 28.11. v 18.00 - Dinner and movie – Čert nespí, povídkový slovenský film, 1956, info a rezervace Gizka Majersky (204)589-7483, email publicrelations@czeschoslovakassoc.ca
► ČT a PÁ 19.-21.11. - je pravidelně otevřen CCBA Club Bar, magazín Říčka výtá nové náměty, články, fotografie: riecka@czeschoslovakassoc.ca. Děkuje dárčům za jejich finanční podporu, která slouží k údržbě budovy i vydávání magazínu. Šeky laskavě posílejte poštou: 154 McKenzie St., Winnipeg, MB, R2W 5A2 ☐ - vk -

MAXIMUM IMAGINATIVENESS

28 September – 18 December • Thomas Fisher Rare Book Library

The exhibition entitled „Maximum Imaginativeness“ presents works by Czech graphic artists, writers, editors, and publishers during the first half of the 20th century. Its curator is Ksenya Kiebzinski, of whom we asked the following questions. Ksenya Kiebzinski is the Head of the Petro Jacyk Central and East European Resource Centre, and Slavic Resources Coordinator, at the University of Toronto Libraries. She is responsible for delivering reference

its author, but also by its editor, illustrator, typographer, publisher, and printer, as well as the paper and ink manufacturers, and booksellers.

For ‘book people’ there is more to a book than text, and they read experientially rather than simply for information. The Czech books on display in the exhibition „Maximum Imaginativeness“ communicate history and timelessness. I was drawn to the Czech material in our library’s

ring of the 20th century?

The early to mid-20th century was a period of intense artistic creativity, inventiveness, and experimentation in Czechoslovakia, during which many -isms came to play, from the turn-of-the-century symbolism to the enduring and highly individualistic mysticism of Váchal, and from the cubo-expressionism of the Čapek brothers to the unique Poetism of the Devětsil artists and writers, as well as from pedantic bibliophilism to surrealism. These artistic movements coincided with the development of a distinctive Czech culture, and coexisted during the 1920s and 1930s (and some even into the 1940s). One could organize an exhibition on any one single movement—and the Thomas Fisher Rare Book Library has enough scope and depth to cover each one in the Czech language alone—yet, my intention is to display the range of cultural synergies not limited by aesthetic, ideological, or strict chronological boundaries. And, if not synergies, then certainly the creativity spurred by disputes and differences of opinion between generations and political spectra. The avant-garde cannot be understood without situating it within the historical context of late nineteenth- and early twentieth-century artistic trends, such as art nouveau, naturalism, and symbolism. All these trends, including the avant-garde, had a different impact on the book.

Do you have any favorite Czech writer generally? Who is it and why?

I’m mostly a reader and scholar of 19th-century French literature, which may be why I selected so many French literary works in Czech translation for the exhibition (e.g. Barbey d’Aurevilly, Jean Cocteau, Apolinaire, etc.). These days I’m reading quite a few histories and memoirs relating to the Second World War and the Eastern front. It’s been some time since I read anything by a Czech writer, probably the works most familiar to me are by Franz Kafka, Milan Kun dara, and Josef Škvorecký.

How did you receive these valuable books?

The Czech collections at the Thomas Fisher Rare Book Library and John P. Robarts Research Library have been built both systematically, through purchases of books thanks to the Josef F. Scheybal Czech Collection Fund, established in 1996 by Vlasta Scheybal (1926–2009), and through the generosity of many individual donors, such as Professor H. Gordon Skilling (1912–2001) and Josef Škvorecký (1924–2012). The collections were also greatly enhanced in 2011 by the donation from Carl Alexandre of the private library of his father-in-law, Jaroslav Reichl, many volumes of which are included in this exhibition. Of course the acquisition of this material would not be possible without sharp-eyed book dealers with

whom our librarians have developed relationships over the years, such as Michael Fagan, John Rutter and Gabriele Ouellette of Ars Libri, our colleagues at Bernard Quaritch Ltd., and Donald A. Heald, and our own dedicated staff who handle gifts, in particular Luba Frastacky (now retired) and Andrew Davidson.

Which items are your favorites?

It would be any works illustrated by Josef Váchal (1884–1969), Toyen (1902–1980), or Josef Čapek (1887–1945), mostly because of their commitment to their personal artistic vision. They were uncompromising in their pursuit of an ideal. Váchal’s woodcuts suggest something otherworldly, both of the past and the future; Toyen’s drawings are innovative and erotic, and Čapek’s simply are a delight, in their primitiveness they remind me of childhood. His linocuts are humorous and creative. They’re similar to his contemporary, the Swiss-German painter Paul Klee; while Toyen’s work reminds me of the French artist-sculptor Louise Bourgeois.

Which items are the most valuable?

The most expensive items on display that we purchased for the library are the two series of wartime surrealist drawings by Toyen: *Štělnice*, created between 1939–1940 and published in 1946, and *Cache-toi guerre!*, created in 1944 and published in 1947. The first of these two cycles was printed in an edition of two hundred copies. Her graphic commentary on the war was accompanied by a poem by Jindřich Heisler. Teige introduced the volume, and designed the cover with the motif of the target. The second volume also illustrated a poem by Heisler. Its title, ‘*Cache-toi, guerre!*’, is drawn from a poem by Lautréamont published in 1938. The French edition of *Cache-toi guerre* was issued in three hundred copies. The copy on display at the Fisher Library is signed and dedicated to Jean Schuster (1929–1995), a young surrealist writer with whom

Toyen began a close friendship on her arrival in France in 1947. Other valuable items include Karel Čapek’s translation of Guillaume Apollinaire’s *Zone* (*Pásma*, 1919), designed and illustrated by his brother Josef; Jaroslav Seifert’s *Na vlnách TSF* (1925), a masterpiece of design and modern typography by Teige; and Konstantin Biebl’s *Zlom* (1928), also designed by Teige.

What do you hope visitors get out of the exhibition, what kind of impression do you want to leave?

I would like for our visitors to be awed by the craftsmanship and design of the books, to be curious about the ideas and experimentation generated by their creators (from writers to artists to printers and publishers), and to not allow the Czech-language to form a barrier to their understanding of the material, that it can be studied beyond the text itself (although of course that helps). For me, organizing the exhibition provided me insights into avenues of research that have yet to be explored fully.“ What was the role of women in printing and publishing in Prague during the inter-war period? We have three represented in the exhibition: Erna Janská (publisher, 1899–1953), Kamila Neumannová (1874–1956), and Marie Kliková (printer for the Association of Czech Bibliophiles), but what about others? What was the role of translation during the German occupation of Bohemia and Moravia? Was translation used as a means to circumvent censorship? Pursuing answers to these questions doesn’t necessarily involve knowledge of Czech, but just a certain degree of curiosity about the relationship between books and their historical context. At the bare minimum I’d like visitors to come away with such types of questions.

Thanks, Ksenya Kiebzinski,

for awesome cooperation

-vk-

▼ More details about location are given on the poster.

PHOTO VERA KOHOUT, Nov 5, 2015

From left: Ksenya Kiebzinski, prof. Veronika Ambros and the visitors

From left: Milly Sytnak, Aleš Brezina, Ksenya Kiebzinski, Radmila Locher, Markéta Slepčíková, Iva Ječmen, Veronika Ambros, Ladislav Kozák senior and junior, František Ječmen, Georgina Schwartz-Stěnský and Josef Černák

services and research support to faculty, students, and visitors of the university, as well as for purchasing Slavic and East-European language books, periodicals, and special collections, and selecting gift material, for the library. She came to Toronto ten years ago, having previously worked for the Harvard College Library, where she was primarily responsible for its Ukrainian collection.

Why did you choose the Czech books?

The graphic artist and printer Oldřich Menhart likened the creation of one of his typefaces to a musical composition, which if not performed would exist only as notes on a written page. For him, a typeface, like a song, required a collective effort: engravers, foundry workers, typesetters, and printers. This metaphor works just as well for producing a book. It, too, is an abstraction of reality which is made manifest to readers not only by

collection because of the stunning graphics, innovative design, beautiful bindings and illustrations, and the artistic experimentation of the writers. Fortunately for us, despite the elitist and exclusive quality of the bibliophile editions, and the mass-market draw of the avant-garde publications, the books on display in the exhibition (and described in the catalogue) are available for casual and serious researchers thanks to a great democratic equalizer—the library. Therefore, we have in the collections of the University of Toronto Library those decorative books that the Devětsil theorist and spokesperson Karel Teige condemned ‘to rot in libraries,’ as well as those by Josef Váchal which he predicted in 1929 should make book lovers ‘happy in some museum two or three generations hence,’ as well as all those in between.

What interests you about the begin-

- 28 September – 18 December 2015 • Thomas Fisher Rare Book Library • 120 St. George Street, Toronto ON
- Monday, Tuesday, Friday: 9 am – 5 pm
- Thursday: 9 am – 8 pm

To arrange a tour: john.shoesmith@utoronto.ca

Janáčkova vášeň v hudbě zakletá

Zemlinského kvarteto nanovo předvedlo svoje umění

Koncert Zemlinského kvarteta bylo to nejkladnější, co kulturní dění torontské komunitě mohlo nabídnout. Dnes již kvarteto na špičkové umělecké úrovni, kterou oceňují profesionálové i za hranicemi, k nám zavítalo potřetí, tentokrát z měsíční řady koncertů, kterými obštěstnily posluchače na Havaji, na mnoha místech v jižním koutu Ameriky, v kanadském Edmontonu a ontarijském Toronto a Kitcheneru.

K tomu nejlepšímu, co za tři roky kvartetu vykonalo, patří zejména dokončení nahrávky kompletního díla Antonína Dvořáka, „to byla jedna velmi důležitá věc a tou další byla skutečnost, že jsme ve významných hudebních domech v zahraničí hráli opakovaně – kupř. Londýn, Paříž, Montreal – a doma pražské Rudolfinum – Dvořákovu síň,“ potvrdil violista Petr Holman a dodal, že právě tam „v příští sezóně budeme rezidenčním souborem Českého spolku pro komorní hudbu, což znamená, že tam budeme mít tři velké koncerty.“

Možná mnohé z posluchačů napadla také otázka, na co se muzikanti těšili nejvíce, když ve středu 11. listopadu večer dokončili v rámci hudebního cyklu Nocturna ve městě Miloše Krajeného svůj recitál a domovina se jim objevila téměř na dosah. Petr Holman s houslistou Františkem Součkem (první housle) potvrdili, že se těší, že: „pojedeme k Syptákům a dáme si tam segedin a

pivo..., a při této příležitosti mušíme poděkovat manželům za poskytnutí tak příjemného zázemí.“ S koncertem byli sami upřímně spokojeni. Už proto, že totéž provedilo obecenstvo, které hudebníky ocenilo potleskem vesteje: „Hrálo se nám krásně,“ s úsměvem vyjevil houslista.

Na programu v první části odehráli František Souček, Petr Střížek (druhé housle), Petr Holman a Vladimír Fortin (violoncello) houslový kvartet č. I E moll německého romantika Felixe Mendelssohna Bartholdyho (1809–1847) a dále smyčcový kvartet č. 2 Listy důvěrné Leoše Janáčka (1854–1928). Toho Janáčka, který byl zpočátku doma zneznáván, ale kterého dnes obdivuje miluje svět a který představuje generaci hudební moderny i přesto, že ve svých skladbách používá „melodiku folklorní hudby moravského regionu“, konstatují muzikologové.

Zejména tu jednu z devíti Janáčkových oper – Její pastorkyně – si torontští návštěvníci Canadian Opera Company zvláště pamatuji. Všechna představení byla vždycky vyprodána. Kostelníčku navíc zpívala věhlasná česká sopranistka Eva Urbanová. Za ní byla sólistka Opery Národního divadla oceněna kanadskou cenou Dora Mavor Moore. Mimořádem rejstřík kvality této umělkyně zdobí z roku 2003 jmenování Rytířem řádu umění a literatury Francouzské republiky.

A uvědomuju si v této souvislosti, že jsme ji tady k naší škodě už dlouho neviděli-neslyšeli.

Stejný úspěch měla i další Janáčkova opera uváděna v Torontu – Z mrtvého domu, v níž zpíval český basista Zdeněk Plech (pro jehož hlas napsal Ilja Hurník jednoaktovou operu), laureát několika mezinárodních soutěží, sólistka Opery Národního divadla. Jen tak na okraj, v Torontu se představil v roce 2006 dokonce ve čtyřech operách. Také jeho jsme dlouho neuvítili na scéně Kanadské opery.

U JANÁČKOVÝCH LISTŮ se přece jenom zastavíme, abychom s nimi prožili hluboký cit jejich autora. Znalec Janáčkova díla Jaroslav Vogel v knize Leoš Janáček, Život a dílo uvedl: „Nikdy nevedl tak problematický vztah k tak pozeznaným výsledkům, nikdy nerozezvězel tragický sebecklam tak ryzy a tak hluococe pravidlivé tóny, a to nejen v Janáčkově hudbě, ale i v nesčetných slovních projevech...“ Velká lásky 63letého muže k 25leté černošské ženě se rozhořela v lázních Luhačovice. Tam si umělec, kterého všichni líčí jako spontánního a výbušného, po celých pětadvaceti letech vyjídel pravidelně, aby se léčil ze svých neduhů. Ale je všeobecně známo, že pobyt neprobíhal jenom jako léčebná kúra. Rád se tam potkával s mladými progresivními dámami, kterým se nevyhýbal ani náhodou.

Zleva: Vladimír Fortin, František Souček, Petr Střížek, Petr Holman

Foto Věra Kohoutová

Až jednou se stejně tak náhodně potkal v červenci 1917 i s Kamiliou Stösslovou, manželkou bohatého obchodníka se starožitnostmi z Písku, uvědomují výše uvedená tabulka v Luhačovicích (navštívila jsem je, četla jsem – autorka), které výbušného umělce všeobecně obdivovaly. Obě rodiny se seznámily a následně se vzájemně i navštěvovaly.

Poslechnout si Listy důvěrné je skutečný prožitek. Janáčka si nemůžete s jiným skladatelem splést, je tak osobitý, že tak důvěrný a tak nenapodobitelný. V Listech doslova rozmlouvá se svou vytouženou, noří se do svých citů, hledá útěchu ve vzpomínce, vysílá jí horoucí vyznání i výcitky... úžasné emotivní skladba, a není se tak ani co divit, že patří co do techniky hry k těm náročným.

Naše čtvrtce ji ovšem zvládla bravurně, a pokud posluchačům fantazie alespoň trochu pracovala, věděli přesně, o čem nekoněčně zamílovaný Janáček hovoří. Nástupy a koncovky vět byly zahrány absolutně přesně, čistě, hra byla dynamická, muzikanti byli do skladby doslova ponoveni. Výkřiky zoufalého muže zůstávaly tréty ve výsinách nenařezeného opětování. A že ji znalí muzikanti až důvěrně, o tom není pochyb, protože se na nástupech domluvali jen očima, v některých částech se ani do not nedivili. Prostě vnímali jenom Janáčkovo toužení, výcitky, lásku – jak jinak – velký umělec, velká láska a velké dílo.

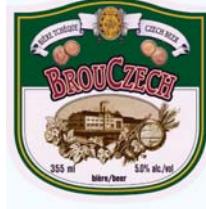
Jen pro úplnost - v červenci 1928 oslavil Janáček 74. narozeniny v Luhačovicích, v srpnu uvítal Stösslovou na Hučavdech, když ho 6. srpna překvapila bouře. O deset dnů později v ostravské nemocnici na zápal plic umírá...

K DALŠÍM TAKOVÝM skvostům české hudby patří světoznámý kvartet Antonína Dvořáka (1841–1904) Americký. O něm psát více je opakováním známého. Nicméně, Zemlinského kvarteto zahrálo část Intermission ve druhé polovině koncertu úchvatně. V kostele sv. Václava nebyl slyšet posluchačův dech až do závěrečného tónu. Proč si vybralo kvarteto právě tuto skladbu?

„Protože je prostě dobrá,“ zni všeřejnější odpověď Petra Holmana. Přesto, že ji hráli nejméně stokrát, zůstává na jejich repertoáru. Tu můžete poslouchat pořad a pořad a vždycky v ní najdeš. Nezapomeňte na další nocturnovský koncert se sopranistkou Eliškou Łatawiec a pianistou Rossem Inglisem; recitál Songs my Mother taught Me bude obsahovat díla J. S. Bacha, A. Dvořáka, B. Smetany, J. Masaryka, B. Martínu a P. Ebena: **NEDĚLE 6. 12. V 17.00, HALA KOSTELA SV. VÁCLAVA, 496 GLADSTONE AV., TORONTO.** Info: www.nocturnesinthecity.com, email: nocturnesinthecity@gmail.com. Určitě přivedete své přátele a malé milovníky klasiky. ■ - vk -

BrouCzech Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

- The Golden Pheasant 905.781 9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga

- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Toronto to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

An incredibly low price/volume & taste of a Czech Lager beer

OPONA SE ZAVŘELA...

Pro ND Věra Kohoutová

O prvním listopadovém víkendu se nám členové Nového divadla v Torontu postarali o přejmenou zábavu. V pátek večer předvedli v Maja Prentice Theatre v Mississauze premiéru detektivní hry *Past na osamělého muže*, jejíž tři reprize se konaly následně v sobotu 7. a v neděli 8. listopadu.

Nejsem zrovna milovníkem detektivek, kdy člověk může po padesáti listech přejímat, že vrahem byl zahradník. Naopak, dívám přednost klasické a především chytré detektivky, která si omotá moji pozornost doslova kolem prstu. Třeba tu od anglické, vyhlížející jako hodná tetička, Agathy Christie, která ve světové detektivce Deset malých černoušků, co připomínala hororovou zápletku neméně slavných Edgara Poea či Arthura Doylea, nechala postupně umřít jednoho hosta po druhém. Tak to se to bojí a tápá! A protože každý z nich měl na svém životě nějakou tu morální více než skvrnu, do stává autorka diváka do poměrně zapeklité situace – na jedné straně vidí, jak se vraždi, na druhé jako by ztráta života proviníš se každé oběti měla svoje zdůvodnění až opodstatnění... Ale až do posledního okamžiku člověk neví, kdo je tím zahradníkem, co vede ruku zdánlivě spravedlnosti k úplnému zničení celé seřnosti. Anebo její seriály, kupř. Hercule Poirot či Miss Marple – s celým rejstříkem lidí různých charakterů a nepřebernou škálou situací. Dáma s vekou fantazii a až matematicky logickým myšlením tak do světa vypravila na 66 skvostných příběhů, které psala až též do svého posledního dílu v 86 letech v roce 1976. Její dílo prošlo mnoha filmovými a divadelními zpracováními a dodnes sídlí v repertoárech kamenných divadel stejně i jako ve skromných rádovydavatelích amatérských souborů.

Anebo vzpomeňte novodobého hrádnu s ústy pořád zaměnitelným doutníkem, jehož popel mu ukapává ve chvíli nejméně vhodné, což divák tak trochu škodolibě přivítá potelným úsměškem, že to není on, kdo má ve svém bytě nešku, jemuž se popel rozpadl na vyblýskaném stole či na podlaze vyhlížející jako zrcadlo. Přirozeně k neutěšnosti hostitele, jehož přišel americký detektiv italského stylu v ošoupaném balořáku a popojízdějící v rozkvedlaném autíčku na podstátce podráždi svými všechny až dál všechny a zdánlivě přihlouplými otázkami. A Columbo, pokaždé podezřelým ponížován a podceňován, nechal všechny své vyhlídky zprvu výtěžit, aby jím v pověstném okamžiku pravdy zasáhl ránu smrtici – a nákoncě je s ledovým klidem a doutníkovým úsměvem vítěze tichého souboje logiky odváděl do vězení. Určitě se každému z nás vybaví jedinečný Američan Peter Falk, který ve svých 84 letech v roce 2011 odložil ošoupaný balořáku navždycky. Zdá se, že jsem odbočila někam dále, než řebla laskavý čtenář očeká-

val. Určitě ale s úmyslem, abych přiblížila záměr režiséry Daší Beláčkové, která s radostí sáhla po detektivním příběhu Roberta Thomase (nar. 1927), jehož touha po divadle vytáhla ze zapadlé vesnice a zahánila do Paříže a několika příhodními osudovými kroky až do náruče Jacqueline Charrone, nového šéfa divadla Bouffes-Parisiens. A osud byl mladičkovi natolik nakloněn, že nastrčil do ředitelovou ruku zrovna tuto hru, kterou autor označil v pořadí své tvorby jako desátou, kterážto mu otevřela cestu do velkých divadel a dokonce i do filmové společnosti Fox k Panu režisérově těch dob Hitchcockovi. Sen kluka se začal naplňovat, aby nakonec s divadem spjal celý svůj nemohných 62 let trvající život.

Připomeňme si jen, že v Pasti na osamělého muže, původní název Stalo se v Chamonix, francouzský milovník divadla, pozdější spisovatel a dramatik se smyslem pro humor dokazuje to v situačních konverzačních dílech – nechává vyznít zrovna tak jako už jmenovaní touhu po penězích, intriky a podvody, které jsou tím pravým podhoubím pro dokonalý zločin (jak v něj naivně mnohý di-

První zjeva: Zuzana Borovjaková, Lenka Nováková, Zuzka Novotná, Eliška Latawiec, Dáša Beláčková. **Stojící zjeva:** Honza Šmid, Jana Fabiánová, Josef Krameš, Vlado Straka, Karel Tamchyna, Zuzka Matejková, Adriána Soudek, Bohdan Zatovákařuk, Martin Bonhard, Jordan Petkov, Jana Neumannová, Věra Kohoutová. FOTO MARTIN ZATOVÁK

váka k pozornosti – třeba je to zrovna vrah – ale pak podezření uvádá současně s příchodem jeho (jak se ukazuje později) fingované vraždy. Kdo měl důvod vráždit rozšářného Tresku? Kde je manželka Daniela Corbana (Martin Bonhard, jenž je povinen postavě předat celou škálu emocí), je to ta pravá, kterou ztělesňuje blonďána (Zuzka Novotná, jež na posled-

němu spíkli)? Mnoho a stále se kulminujících otazníků po celou dobu hry, a pak jako když spadne klec – přijde rozuzlení. Přináší je komisařka (Lenka Nováková, která doufala, že bude mít po intenzivním Cimmanovi chvíli klidu) ve svém dlouhém monologu, v němž se divák dozví, že žádný „zahradník“ neexistoval a že vlastně vrahem je... a mladá novomanželka se našla, ale... také neprozradí.

„Jsem ráda, že jsem si tu hru vybraла,“ zamýšlila se po čase režisérka, která je s tím, jak si ji „postavila“, i dnes spokojená. I když byla těžká a každý v ní měl mnoho práce – Lenka Nováková se učila roli doslova na poslední chvíli, nesehnala jsem muže, takže jsme vytvořili ženu-komisařku, Zuzku, Martin, Bohdan, Honzu. A konečně i Elišku, pro niž to byla v Novém divadle vůbec premiéra jako i pro Vladku Straku.“

Režisérka oceňovala spolupráci v kolektivu – aktívni podíl na textu především Bohdana Zatovákařu, asistenti Zuzky Borovjakové, techniků jak v kabince (zvuk Ivo Mejzr, Karel Tamchyna, světla Jordan Petkov), tak i při stavbě scény (Martin Bonhard, Josef Krameš, Vlado Straka, Jiří Jančárek), kostymérek (Jana Fabiánová, Dagmar Kalovská), nepostradatelné nápovědy (Zuzka Matejková) a vůbec všech, kteří ani nebyli při své práci viděni, a dělali dvojí či trojí aktivitu současně.

Tím největším oceněním bylo plně obsazené hlediště a naplněný sál i v sobotních představeních, spokojenosť diváků, kteří ji potvrzovali také svými emaily na facebooku divadla.

Samozřejmě že došlo k chybám, my o nich víme, vy o nich víte. Obě strany divadla o nich věděly a to z nás udělalo spojení, protože divák také ví, že nejde ani tak o dokonalost (i když se i o tu amatérskou pocitě usilují), ale o polkávání se v dimenzi pohody a duchovního naplnění.

A pokud se to hercům Nového divadla podařilo, pak koláčky manželů Vladimíra a Květy Králových jsou už jen onou pralinkou na dortu.

Těšíme se s vámi na dubnové představení v příštím roce. Zdá se, že původně ohlášený pan Procházka nebudeme moc přijet, ale to nám vzájemně setkání nepřekazí. ☐

Honza Šmid jako Tresko

FOTO AUTORKA

vák a rád věří, ale ta hra ho má přesvědčit o opaku). Vážné situace se snaží prošpikovat vtipnými poznámkami, lehkou ironií, tahy jakoby z lekce logiky vybulí v divákoví všechny smysly pozornosti, které dokázal různými oklikami udržet v pohotovosti až do samotného konce. Divák je plně soustředěn a doslova hlavně hltá každé slovo ze scény. Právě soutěživost ho vybucuje k dohadům a ke citářství odhalit zapeklitou situaci a s ní i podstatu dění. Ale až na konci hry se dozvídá, že vlastně byl svědkem hry ve hře stejně jako všichni, kdož účinkovali. Takže stejně neuhádli... Nikdo, kromě dvou, v ní totiž nezastupoval postavu, kterou ztělesňoval. Všichni, až na Tresku a Ošetřovatele jsou – ale neprozraďte! Nejdramatičtější, i když nejjednodušší a tolik se odlišují od ostatních, byl potulný malíř Treska (Honza Šmid, na kterého režisérka prozradila, že byl jediný, který netoužil po krácení textu). Šťavnatý jazyk a nenucené chování jakoby nabádaly di-

Když jsem přišla v neděli večer domů, potěšily mne vaše vzkazy, milí díváci, o tom, jak se vám představení líbilo. Byl to dlouhý den a ještě delší týden, neděle není jenom představení, ale také úklid, rozebrání scény, třídění kostýmů a rezkvizit. Potom se to všechno musí rozvézt, a tak člověk přide domů pěkně unavený. Ale je to také smutné – končí totiž radostná povinnost chodit třikrát týdně na zkoušky a dělat divadlo s dobrou partou lidí. Měli jsme úžasnou pohodu, i když to nebylo jednoduché a byly překážky, zvlášť jsme to – podle vašich reakcí – celkem dobře. Herecké výkony byly úžasné. Vážíme si vaši přízně a hlavně vašeho pochopení a shovívavosti na nedělním představení. A abyhom to ukončili radostně, jednomu z našich charakterů plníme podle skriptu hry jeho životní přání – Tresko, konečně máš svoji fotku v novinách!

Dáša Beláčková

ním představení (nesla to statečně) nepromluvila ani hlásku, takže její text četla v záskoku Eliška Latawiec s Lenkou Novákovou, když zrovna na hraný, na střídačku, a také to nesly statečně! Jaký má důvod vydírat ošetřovatelku (Eliška Latawiec, která má ze sebou již pětiletou "scénníku předehru" v Karlinském divadle v Praze) Daniela Corbana, kteří neustále tvrdí, že se všichni proti

Tak vidíte, slibil jsem, že budu psát o muzice, o jazzu a jeho mistrech (a mistryních), potažmo o svých zkušenostech na scénách klubu, hospod a barů třech kontinentů, ale snad mně čtenáři prominou, když trochu obočím a budu psát o politice.

V posledních letech se o politiku zajímám stále méně, protože čím víc stánu, tím víc mi dochází, že korupce je sladký jed, který ochutná mnohý politik, ba i ten, který se zpočátku zdál schopný a sympatický. Sliby politiků všechn stran mň znějí jako sóla nedávno zemřelého saxofonisty Ornette Colemana: technicky virtuózní, ale citově prázdná. Nevěřím skoro nikomu, ani v Kanadě a ani v USA, o morálně zkrachovalé Evropě nemluvě. Přesto bych rád napsal pár slov o stávajícím fenoménu americké politické scény, Bernie Sandersovi.

Na první pohled a poslech je pan Sanders sympáťák. Ve svých 73 letech má

Moje muzika Pro ND George Grosman (2)

energií o mnoho mladšího muže, vyjadřuje se přímo, přesnou angličtinou, ne-přežívavá hesla jako královna Hillary a neplácá o náboženství a jeho roli ve školství jako občas bývalý gubernátor Huckabee (celkem milý člověk, až na to pánbíčkářství). Sandersovi se podařilo získat od svých příznivců fenomenální sumu a jeho projekty mají obrovskou návštěvnost. Jeho hlavním motivem je, pokud ho správné chápou, přeměnit Ameriku v jakési Dánsko nebo Švédsko; ve společnosti, kde jsou základní svobody neporušené a kde je propast mezi bohatou a chudou malou, skoro mizivou, kde jsou univerzity levné a všem přístupné a kde jsou daně astronomické. A jeho fanoušci skandují (vidíte - slovní hříčka - skandují a Skandinávie, náhodně, ale sranda) Bernie, Bernie, Bernie a We stand together, jako kdyby metamorfóza USA v malý severský stát byla aktuální a vůbec možná. Chiméra Sandersovy ekonomické teorie se pak přemílala ve sdělovacích prostředcích sloganem jako economic disparity, a wealth redistribution. Je zajímavé, že já jako emigrant chápou instinktivně, že Amerika chce být Amerikou a ne Švédskem a hlavně, že i mnozí ve Švédsku chtějí být Amerikou a ne Švédskem, a přitom milionům Američanů to nedochází. Amerika je nejen stát, nejen politická entita. Amerika je hlavně SEN. Sen o svobodě. Sen o bohatství. Sen o štěsti. Sen o nekoněného obzoru. Sen o hubokém sebe-uskutečnění. Čili sen o věcech, o ideálech, o pravidlích, které skandinávský socialismus nejen neumožňuje, ale i hatí! Socialismus, at' už ten s lidskou tváří, nebo ten severo-korejský nelišský, je ve své zásadě prosazovatelem zálohujného kompromisu: dej nám velkou část výdělku, dej nám velkou část sna o své roli na této zemi a my se ti odměníme JISTOTOU. Budeš mít jistotu, že nebudeš hladovět, že bud budeš pracovat anebo - kdybys nepracoval - že se o tebe od kolébky do hrobu postráre. Jsou taci, co tento kompromis přijmou a přijmou rádi. Připomeňme si, že v Česku je dodnes dost lidí, kterým se stýská po době před rokem 1989. Ale takových není většina. Člověk ve své zásadě touží po co nejméně omezené svobodě. Po co nejvíce rozmachu, největším dopadu svých projektů, tužeb, cílů. A za to se platí. Platí se za to určitou nejistotou, určitou úzkostí, někdy i strachem o životy.

A přece většina z nás bude volit systém, který maximálně sebeprosazení umožňuje, a ten systém se jmenuje kapitalismus, a nejlepším praktikantem tohoto systému jsou Spojené státy. Věřte mi, že nežij v iluzi. Vidím tady v Americe věci, které se mi nelíbí a které jsem rád, že Kanada odstranila. Přes to prese všechno je Amerika stále magnetem pro celý svět. Ne proto, že je obrovským Švédskem, ale proto, že je bláznivou, šílenou, neuspřádanou, charotickou, bohatou, chudou, pestrou, nezkrocenou, nesocialistickou Amerikou. Pozn.: Vzhledem k tomu, že nám autor k našemu potěšení poslal dodatečně třetí část své úvahy, seriál ukončíme až po ní. ■

POKRAČOVÁNÍ

IT ALL BEGAN WITH PRINCE RUPERT The Story of Czechs and Slovaks in Canada - potřetí

V říjnu loňského roku jsem v některých krajanských novinách psal o prvních dvou vydáních knihy, jejíž název je také titulkem tohoto článku. Poděkoval jsem tehdy lidem, kteří se o obě vydání zasloužili a oznamoval plán na třetí, rozšířené a nepochybně poslední vydání, jež zaznamená také životy a činnost lidí, kteří v době druhého vydání v roce 2005 ještě nedozráli. Poněvadž jsem krátce potom onemocněl, veškerá práce na knize ustala. Teprve před několika málo týdny mne nemocnice daly trochu dohromady a Eva Mesticová, která se mnou spolupracovala na předchozích vydáních, přispila pomoc na poslední verzi knihy. Dovolují si vás tedy znova oslovit.

Knihu vychází opět anglicky. Je zážnamem o životě a činnosti generací, které budou do Kanady přišly nebo se zde narodily a vyrůstaly, a dnes mnohdy již plnoučí českou nebo česky nebo českým nečtu. Je také zážnamem o činnosti krajanských organizací a médií, jichž zůstává trvalou reklamu.

Minulá vydání se setkala s velkým zájmem našich krajanů a pěkná řádku Kanaďanů jiného než českého a slovenského původu nám řekla, že i pro jiné je toto kniha výsotně zajímavým zážnamem o životě a práci jedné kanadské národnostní skupiny a zaslouží si, aby byla uchovávána pro budoucí pokolení. Dokončení projevili touhu, aby se i jejich národnostní menšiny v Kanadě podařilo dát takovou publikaci dohromady. Knihu už prokázala svou užitečnost v rukou kanadských studentů studujících v Evropě, i v rukou delegací českých politiků v Kanadě a Kanaďanů, jejichž úkolem je vědět co možná nejvíce o každé větší etnické skupině v Kanadě zájici. Knihu si zaslouží, aby byla zachována už jen pro výčet Čechů a Slováků, kteří v tolku úsecích lidské činnosti po sobě zanechali stopy výjimečné práce - od základních nových osad nebo podniků, po věhlasné umělce a vědce, sportovce či organizátory desítek cest do Canadian High Arctic, nebo filantropy.

Třetí vydání knihy It All Began With Prince Rupert, které bude mít přes 500 stran a bohatou fotografickou dokumentaci, vyjde v roce 2016, a je vedle soukromých čtenářů a dárků určeno také pro univerzitní a významné veřejné knihovny v Kanadě, USA a Evropě. Počet těchto institucí lze snadno zjistit, ale potřebujeme vaši pomoc pro zjistění zájmu v našich komunitách i širší veřejnosti mimo jiné také proto, abychom měli solidní odhad nákladu na tisk a distribuci. Proto prosím, abyste mi co nejdříve, ale nejpozději do konce prosince tohoto roku, sdíleli, o kolik výtisků máte zájem. Knihu bude nejen zajímavým doplňkem vaši domácí knihovny, ale také krásným dárkem pro přátele.

Vaše pomoc je vitaná také z hlediska obsahu knihy, zejména té části, která přináší profily našich významných

krajanů v Kanadě. Jestliže v knize už jste, dejte nám vědět, jestli se něco v údajích změnilo, a jestli v ní nejste a myslíte, že tam patříte, poslete nám o sobě jeden odstavec informací (asi 250 slov), a eventuálně také svoje návrhy na začlenění jiných významných členů českých a slovenských komunit v různých koutech Kanady.

Mnozí čtenáři mají nebo znají první a/nebo druhé vydání Ruperta, ale pro ty, kteří jste knížku nikdy neviděli, další řádky nabízejí krátké nahlídknutí a snad vzbudit vás zájem o její nové vydání. V úvodu knihy přináší krátké zamýšlení nad národní povahou, a historický pohled na to, jak se vnímáme my a jak nás vidí jiní od dob mnicha Kristiána v 10. století, přes Neville Chamberlaina nebo Winstona Churchilla a S. Harrisona Thomsona až po vlnu českých a slovenských filmů z sedmdesátých let 20. století i po roce 1989 a jak je nás vnímá třeba kanadský filmový kritik. Zajímavý je citát z eseje o Tomáši Garrigue Masarykově, kde Harrison Thomson říká, "[Masaryk] came from one of the smaller and almost unknown peoples on Europe... But size is not quality and history ultimately judges quality... The Czech and Slovak peoples have a spiritual tradition which may be regarded as unique among the peoples of Europe, whether Slavic or non-Slavic. Whereas the heroes of most of the peoples of Europe are their great conquerors – Charlemagne, Napoleon, Frederick Barbarossa, Frederick the Great, Gustavus Adolphus, Peter the Great – the heroes of the Czechs and Slovaks are men of sensitive heart and mind. The greatest being John Huss, a religious reformer, a lover of truth..."

Následující kapitola je věnována Čechům a Slovákům, kteří se zapasili svým významem do dějin nejen svých národů, ale ve světovém měřítku, at' už jde o mučedníky, svaté, filozofy a učence, politiky, průmyslníky, umělce nebo sportovce. Jistě si každý vybavíme celou řadu jmen, která v knize jsou a na která jsme právem hráli v mnoha oborech lidské činnosti, ale překvapí vás, kolik jmen zapomenešte nebo ani neznáte. Třeba věhlasný houslista Váša Příhoda, který byl v pěti letech povozován za fenoména, v osmi letech hrál Beethovenovu a Brahmsovu koncertu, v patnácti se přivedl v Paganiniho koncertu a s doporučením slavného dirigenta Artura Toscaniniho měl otevřené dveře do koncertních salou po celém světě. V roce 1948 získal turecké státní ocenění, které mu nabídli turecký velvyslanec v Itálii. Hrál na slavné Stradivariho housle Camposelice z roku 1710, který krátce před svou smrtí v dubnu 1960 věnoval Československé republice s přání, aby ve hře na ně pokračoval jiný slavný český houslista, Josef Suk. Nebo Gustav František, český římský zápasník, který se narodil 1879 v Křečhoři u Kolína. Za pět let amatérského zápasení vybojoval na 2000 utkání a ani jedno neprohrál. Jako profesionál nastoupil k 8000 zápasům. Me-

daili amatérského mistra Evropy získal už roce 1903, a bylo mu právě 50 let, když se stal roku 1929 profesionálním mistrem Evropy v řecko-římském zápasení. V roce 1911 byl na turné po Jižní Americe a 1913-1914 po Severní Americe. Samozřejmě že v knize nemůže chybět krátký přehled dějin Čechů a Slováků v srdci Evropy, obájných začátků a prvních doložených státních formací, přes zlaté a temné časy až k současnosti, a existenci dvou států a jejich členství v Evropské unii. Příštích asi 150 stran je o novém domově v Kanadě. Počínaje českým emigrantem, který do Kanady nikdy osobně nedorazil, ale její rozvoj ovlivnil: princem Rupertem (Ruprecht), který se v roce 1619 narodil na pražském Hradě českému králi Fridrichu Falckému a jeho manželce, anglické princezně Alžběté Stuartovné. Donesme máme na severu území zvané Rupertova země a jeho Hudson Bay Company stále prosperuje. Dopátrat se prvního Čecha a/nebo Slováka, který do Kanady dorazil je pravděpodobně nemožné. Ale víme, že mezi prvními byli Moravští bratři, kteří po prvním tragickém pokusu v roce 1752 získali v 1769 přes 40.000 hektarů půdy a v roce 1771 založili první stálou misi mezi Inuity v Nainu na severním pobřeží Labradoru.

Dočtete se spoustu zajímavostí o krajanském životě a krajanských organizacích a hlavně o tom, jak jednotlivci, Češi a Slováci, našli svou svobodu v Kanadě, k čemuž jí využili a jak se formoval nás příspěvek pro rozvoj Kanady. Je tomu věnováno víc než sto stran a jmen zvučných i méně známých je tu uvedena spousta.

Posledních zhruba sto stran je věnováno Profílum zajímavých osobností českého a slovenského původu v Kanadě. Vedle všeobecně známých osobností je tam řada lidí, kteří jsou známí třeba v městě nebo provincii, kde žijí, jako třeba malí Dušan Kadlec v Halifaxu, nebo jejich práce má vliv mimo Kanadu, jako třeba profesor Manitobské univerzity Václav Smil, vynikající odborník a oblíbený autor Bill Gates. Je to opravdu zajímavé čtení, doplněné rejstříkem a prameny.

Doufáme, že knihu podpoříte svým zájmem. Její cena bude 30 CAD plus poštovné.

Vážení čtenáři, nejsem si úplně jist, co mě k napsání tohoto upozornění přimělo, zda jde o výsledek zralé úvahy nebo spíš o citovou reakci. Když listují tou knihou, o které zde píši, jsem okouzlen čistou lidskostí dobrých lidí, kteří se čestně a pracovitě probíjeli nesnadným životem, aby nejen sobě ale i jiným mohli našidnout skvělý lepší život. Kdykoliv se zastavím u jména někoho, koho jsem dobře znal, zdá se mi, jako by se jeho jméno rozsvítilo, jako by mi děkoval za návštěvu. ■

**28 COUNTRIES
28 MOVIES
NOVEMBER
14-28 AT THE ROYAL
608 COLLEGE ST.
eutorontofilmfest.ca**

DISCOVER BEYOND BOUNDARIES #EUFF2015

at The Royal
608 College St.
Toronto

EUFF is pleased to introduce its program for 2015! With 28 films from 28 European countries - including 2 North American premieres, 9 Canadian premieres and 13 Toronto premieres - EUFF 2015. Festival visit by clicking: <http://www.eutorontofilmfest.ca/index.php/schedule>

Českou kinematografií zastupuje komedie Pojedeme k moři (To See the Sea), režie Jiří Madl. ÚTERÝ 24. listopadu od 18:00.

General admission to screenings is FREE, but if you ABSOLUTELY MADLY want to see a film, we have you covered. You can book your ticket in advance for \$10. So cheap, right?

Kdybych chtěla psát o ženách, které neočekávaným způsobem změnily životy geniálních mužů, vybrala bych si z nich předešlím Lydiu Lupuchovou. Narodila se roku 1892 v Petrohradě. Její otec byl uváděčem v Alexandrijském divadle, zatímco její matka se nikdy nenaucila dobré ruský - pocházela ze skotsko-německé rodiny z Baltských států, pravděpodobně z Litvy. Lydia bratr se stal slavným ruským choreografem a další dva bratři a sestra, stejně jako Lydia, byli profesionálními baletními mistry.

Ovšem jedině Lydia se dostala jako primabalerina do slavné Diaghilevovy Společnosti ruského baletu, který cestoval po Evropě. Protože anglicky mluvící neumějí vyslovit jméno Lupuchovou, Diaghilev inzeroval Lydia jako Lopokovu. Lydia se brzy provdala a zase rozvedla, děti neměla, jako baletky obvykle nemívají. Ale v roce 1918 se v Londýně setkala s Maynardem Keynesem, geniálním anglickým ekonomem, který měl vliv na poválečné uspořádání Evropy po obou světových válkách. Keynes, o osm let starší než Lydia, byl členem skupiny Bloomsbury, povýšených estétů, kam patřila Virginia Woolf i její sestra Vanessa, dále Garnet, Grant, Strachey a další. Mezi témato lidmi byl Keynes pokládán za homosexuála, a Lydia naprostě nepřijímala. Nejen to, oni ji nechápalí, ani jejich dvacetileté zdánlivé a šťastné manželství až do Keynesovy smrti rok po druhé světové válce. Lydia i Keynes o svém manželském partnerovi vzájemně tvrdili, že to je nejzábavnější člověk na světě.

Lydia vždy řekla, co si mysla, a denně cvičila, aby se udržela ve formě, i když po svatbě s Keynesem v roce 1912 už nevystupovala. Setkali jsme se s lidmi, kteří prozili konference s manželi Keynessovými, a Lydia pokoj se pří vždy otrášal hudbou a poskoky. Lydia byla velmi vtipná a její, zpočátku nedokonalá angličtina, ji dělala ještě zábavnější a rozmělnější.

Lydia nebyla krásná, ale její portréty z Petrušky jsou nezapomenutelné. Její pohyby maloval Picasso, a měla mnoho přátel, ale bohužel milovaného manžela ztratila poměrně brzy a zůstala, jako Lady Keynes, jen ve vzpomínkách těch, kdo ji znali. Zde ale musím Lydiu opustit, jelikož miním psát o ženách, které byly můzami několika geniálních mužů, když podivuji z různých oblastí. Cíli je inspirovala genialita, nebo - možno říct, ony inspirovaly kreativitu spíš, než aby byly soustředěny na jeden způsob tvorby.

Proto musím začít Almu Mahlerovou. Alma Maria Schindler (1879–1964) se narodila ve Vídni. Její otec byl malíř a ona se přátelila s Gustavem Klimtem. Ale hlavním zájmem pro ni byla hudba. V roce 1902 se provdala za Gustava Mahlera (nar. 7. 7. 1860 v Kaliště v Čechách, zemřel 18.5.1911 v rakouské Vídni 1911), který se snažil zrazovat ji z je-

hjo úmyslu komponovat. Měla z toho deprese, a po setkání a přátelství s Freudem je přišťátila tomu, že musela svůj tvůrčí talent potlačit. S Mahlerem měla dvě děti, a když její dcera Maria Anna zemřela v pěti letech na

hlera, Gropia a Werfela. Zatímco s Gropiem se rozvedla, Mahler a Werfel ji zemřeli. Kromě toho inspirovala několik umělců, známých i neznámých. Její život ale nemohl být

Mují

Pro ND Hanka Smithinová

spálu, pochopil i Mahler, že ženě musí pomoc také umělecky. Od té doby začal podporovat její tvůrčí talent - pod jeho vedením publikovala pět písni. Alma však skládala dál a nakonec jich vyšly skoro dvacet.

Na sezonu jezdili Mahlerovi často do New Yorku, kde Mahler dirigoval v opeře. Skladatel měl však choré srdce a v roce 1911 se vrátil z Ameriky s těžkou infekcí, které podlehla. Po Mahlerově smrti měla Alma vztah s malířem Oskarem Kokoschkou (1886–1980), se kterým se znala ještě za manželova života. Kokoschka vytvořil mnoho děl, ke kterým ho inspirovala, nejslavnější z nich je Ptáče ve větru. Kokoschka si však na Almu dělal velké nároky a to ji svazovalo.

Proto, když po vypuknutí první světové války odesel Kokoschku do armády, jejich vztah se rozpadl, přestože Kokoschka byl ze zdravotních důvodů z armády brzy propuštěn. V té době se už také znala s Walterem Gropiem (1883–1969) - členem skupiny Bauhaus, který byl hluboce pod vlivem expresionismu. Přestože také bojoval v první světové válce a dostal železný kříž Za zásluhy, Gropius věděl, že bude za nacismu pronásledován, takže ještě včas utekl a v roce 1934 zamířil do USA. Ale to je pozdější historie.

S Gropiem měla Alma dceru Manon, která ji zemřela na obrnu ve věku devatenácti let. Skladatel Berg napsal na památku Manon houslový koncert.

Ještě jedno dítě se narodilo Almě, pokud byla manželkou Gropiovou, a sice chlapeček, který však také do roka zemřel. Jenže ten se skutečností nebyl synem jejího manžela. Byl důsledkem dlouhodobého vztahu se spisovatelem Werfelem (1890–1945).

Werfel se narodil v Praze a byl přítelkem Fraze Kafky. S Almou se stýkal dvanáct let a nakonec se vzláli v roce 1929. V roce 1938 opustili Rakousko a utekli do Francie, kde žili jen dva roky. Po obsazení Francie nacistickou armádou se snažili dostat se do USA. The Emergency Rescue Committee jim pomohla, ale museli putovat pěšky přes Pyreneje do Španělska, odtud do Portugalska a teprve pak do Portugalska do New Yorku. V Americe se přestěhovali do Los Angeles. Tam se Werfel stal slavným hlavně svou španělskou knihu Píseň o Bernadettě, venkovské dívce, které se zjevovala Paní, snad Panna Marie, a která objevila léčivou vodu v Louisech. Po Werfelově smrti se Alma vrátila do New Yorku, kde je pochována vedle své dcery Manon. Alma tedy měla tři manželství: Ma-

řestný, když ze čtyř dětí ztratila tři. Žila ve velmi pohnuté době v Evropě, a dožila v New Yorku, kde zemřela 11. prosince 1964 ve věku 85 let. Byla to krásná žena, múza mnohých, ale narodila se do špatného osudu, protože byla židovka v Evropě devatenáctého a dvacátého století.

Alma Mahlerová, slavná žena slavných mužů: Gustava Mahlera, Woltera Gropiuse, Franze Werfela a milenky a múza mnohých dalších: Gustavy Klimta, Alexandry von Zemlinského a Oskara Kokoschky, prožila dlouhý život (1879–1964) ve Vídni, Berlíně, New Yorku či Beverly Hills, který s velké částí zasloužila vytváření vlastní legendy. Catherine Sauvatorová ve své biografi i odvážně de-

mytuje obraz této jistě neobvyčejné ženy, nevyhýbá se přitom ani odhalování temných stránek její povahy (včetně celozložitného sklonu k antisemitismu) a přináší tak zcela nový portrét „velké vdovy“, jak Almu s lehkým posměchem nazýval Thomas Mann. ■ OBR.WIKIPEDIA POKRAČOVÁNÍ

Ask the Lawyer §§ Ask the Lawyer

Question: I've been working for an Ontario company for five years and was recently fired. I didn't do anything wrong. Can they fire me? What are my rights?

Answer: This is a very common question. As a general rule, any employer can terminate any employee at any time, as long as they provide the correct amount of notice beforehand, or payment in lieu of notice. Before a lawyer can give you a full answer, they need to ask many questions, however the main things that will usually govern your rights are a) Did you have a signed employment contract?, and b) Were you in a unionized position?

If you were unionized, in most cases a lawyer cannot help you. You will likely need to deal directly with your union, and they will have to represent your interests. If you were not unionized and signed an employment contract before you started working, it may limit the amount of "pay in lieu of notice" to which you are entitled. The starting point is to see what the contract says about entitlement to notice. Although this may seem clear from the wording, this isn't always the case. Make sure that a lawyer reviews it before signing anything that makes a settlement binding!

In Ontario, the Employment Standards Act ("ESA") sets the minimum amount of notice that an employer must give an employee before they can be fired. In many cases, an employee will be entitled to significantly more than this minimum amount. Many employment contracts are poorly written, and although they may claim to limit entitlement to just the minimum required under the ESA, courts have looked very carefully at the language to make sure that the contract meets all of the requirements of the ESA. If any portion of the ESA is breached, the whole section of the employment contract dealing with termination is invalid.

Judges have, over time, developed a set of factors to determine how much notice an employee should receive when they are terminated if they are not limited by an employment contract. These factors include age, the position you held, the length of employment, your compensation before you were terminated, and whether alternative employment is available.

In the case at hand, we only know that the employee was employed for five years. Let us assume that this was a junior position, with a relatively young employee, and no signed employment contract. In such a case, if there are no additional factors (bad faith, Human Rights Code violations, inducement, etc.) a court may award between four and eight months of notice.

If this was a more senior employee, in a managerial position, and with fewer prospects of finding a new position, he or she may receive up to 6-10 months of notice on the high end of the spectrum.

In both cases, the employee has an obligation to look for new work, and to show that he or she is actively searching. If that employee then finds a new job, the former employer as a general rule does not have an obligation to pay for longer than it took to find the new position. There are exceptions to this rule, but it is important to keep this in mind.

I strongly recommend that before you accept a new job, you consult an employment lawyer to determine what you're actually entitled to, should you be terminated. Although people naturally wish to avoid paying for something they don't feel is absolutely necessary, it is well worth knowing before you start a new position whether you will be entitled to just the minimum under the ESA, whether you can be temporarily laid off for no reason, and whether you will be limited in your future employment options as a result of non-competition clauses.

If you've already been terminated, never sign anything without speaking with a lawyer. I provide a free consultation for terminated employees, so you can know your rights before committing anything to paper. ■

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

České a slovenské komunitě nabízí právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

Z-LEGAL

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí
- plná moc

■ angličtina ■ čeština ■ francouzština

647-669-4369 martin@zlegal.ca
1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

Kam Putin míří?

Z českého internetu:
<http://orgo-net.blogspot.sk/2015/11/rusko-odvaznym-letem-do-jemuenu-zadrzelo.html>
 „Rusko odvážným letem do jemuenu zadrželo „spolupracovníky“ CIA, kteří sestřelili letadlo v Egyptě“
 „Oldtimers“ si při čtení této zprávy vybaví podobné události z WW II:

„Podle sovětské tiskové agentury popravili němečtí vrahové SS 20 tisíc polských důstojníků v Katynském lese.“

Teprve po mnoha letech se Rusové přiznali, že popravu provedli příslušníci NKVD na příkaz Berii.

Němci ale nebyli za sověty v proválečné propagandě nikaj pozdu, když na příkaz Hitlera bombardovali na začátku WWII vlastními letouny, se zamaskovanými znaky, vlastní obyvatelstvo a aby vyloučili u němců proválečnou náladu oznámili světu, že to

provedli nepřátelé Říše.

I tato událost našla po válce právě vysvětlení.

A tak zůstává otázka, kam soudruhl plukovník KGB Putin míří? Té jeho vymyšlené pohádké o agente CIA dnes asi stěží kdo uvěří (s výjimkou hrstky komunistických pohrobků a oplechaných generálů).

Rychle se zhорující hospodářská situace a nespokojenost obyvatelstva v Rusku straší soudruha Putina natolik, že cítí nutnost pozbudit morálku a protiamerické nálady, aby odvrátil pozornost od skutečné situace doma.

Kam tyto pohádky povedou, se asi brzy uvidí. Kdo si zahrává s ohněm se dříve nebo později pojde, tak pozor na prsty, soudruhu Putine.

V Rusku je taky internet z celého světa a hodně mladých umí číst i v jiném jazyce.

Už ani v Rusku nelze nařídit lidem co mají a nemají čist a co si tom všem mají myslit.

Milan Frýbort
Tory Hill, On.

Pozn. red.: Máte také svůj názor na některé věci? Napište nám.

BRITSKÝ GO-ORDER

Po několika dlouhých týdnech jednání a výměny depeši se konečně podařilo vyjasnit podmínky návratu čs. letectva z Velké Británie do Československa. Dne 18. července 1945 tedy A/V/M William F. Dickson tedy mohl konečně vydat pro čs. letectvo tzv. go-order, jímž de iure zahájil přepravu čs. letectva do vlasti. Jíž dva dny na to, 20. července, zahájily jejich dopravu vzdudem Halifaxy a Stirlingy britských transportních perutí RAF a 30. července, po předchozí rekognoskaci ruzynského letiště se připojily i Liberatory od 311. peruti, o jejíž dopravní činnosti se ještě zmínilo.

Organizaci a průběhu vlastního přesunu určil svým rozkazem A/M, div. gen. RNDr. Karel Janoušek, KCB. Rozkaz nese datum 15. června až 30. července 1945. Je ale zřejmé, že zásady přesunu byly dohodnuty již předtím, neboť v rozkaze jsou zmínovány již některé předtím realizované kroky. Podle tohoto dokumentu se do Československa měly přesunout všechny jednotky, tj. 310., 312. a 313. čs. stíhací perut společně se svými servisními jednotkami 6310., 6312. a 6313. Servicing Echelon (všechny t.č. v Manstonu), dále 311. čs. bombardovací perut' (Tain) společně se 4311. SE (Leuchars). Čs. letectvo, které bylo ve výcviku v britských jednotkách, podléhajících Flying Training Command a Technical Training Command, mělo být od nich propuštěni dnem 13. srpna, dopravní letci od Transport Command pak dnem 17. srpna 1945.

Pokud jde o leteckou techniku, mělo se přesunout 54 nových stíhacích letounů Spitfire LF.Mk.IXE (3 x 18 strojů) společně s 25 % zálohou, tj. 16 Spitfire LF.Mk.IXE (kterou měly perut obdržet do 12. srpna 1945), dále tři spojovací letouny Auster AOP.Mk.III (3x1), 15 letounů Liberator GR.Mk.VI s 1 spojovací letoun Oxford Mk.II. Dohromady 89 letounů. Společně s nimi měl být přepraven základní materiál o celkové hmotnosti 100 tun (35 tun pro tři stíhací perut, 35 tun jedna bombardovací perut, 20 tun čs. depo a 10 tun Inspektorát), vše bez osobních zavazadel, jejichž hmotnost byla stanovena na 200 liber na osobu (počítalo se s přesunem asi 1500 osob). Kromě toho měla být přepravena tříměsíční záloha technického materiálu a náhradních součástek o celkové hmotnosti 90-100 tun (stíhači 45-50 a bombardéři rovněž 45-50 tun).

Jako výchozí letiště bylo logicky určen jihoafrický Manston, odkud již několik měsíců působili 310., 312. a 313. stíhací perut, a kam se již 23. července ze skotského Tainu přesunul předvoj letounů a personálu 311. bombardovací perut (přesun zbytku perut byl dokončen 3. srpna 1945).

Materiál a personál měly přepravovo-

POSLEDNÍ DOMA

Pro ND Jiří Rajlich (2)

vat čtyřmotorové Liberatory 311, peruti zbavené válečné výzbroje a technicky přizpůsobené k přepravě materiálu a cestujících a s osádkami redukovánými na pět mužů (dva piloti, navigátor, radiotelegrafista a palubní mechanik). Nakládání v Manstonu mělo řídit S/Ldr. kpt. Alois Šedivý, DFC, DFM (29. července – 4. srpna), W/Cdr. mjr. Jan Kostohryz, DSO (4. – 7. srpna) a W/Cdr. mjr. Josef Šnajdr, DFC (od 7. srpna až do ukončení). Kostohryz a Šnajdr byli na počátku měsíce zřízena přechodná základna jednotky pro odbavování a doplňování strojů palivem s přiblíženě 15 (později 34) čs. pozemními techniky. Od-

tva, kteří byli dopraveni do vlasti, včetně prototypu, aby zorganizovali Standing Post na cílovém letišti. Po vylodení zavazadel a nezbytného materiálu o celkové hmotnosti přibližně 12 tun se Liberatory ještě téhož odpoledne vrátily zpátky do Anglie. „Ode dneška bude se vracet do Prahy den co den jistý počet našich letců z Anglie a očekává se, že v krátké době se vrátí všichni naši letci i se svými letadly,“ ujíšťoval veřejnost pražský tisk. Za situace, kdy 311. čs. bombardovací perut měla k dispozici 15 Liber-

Praha-Ruzyně 13.8.1945

LETECKÝ MOST

První let příslušníků 311. peruti do vlasti nese datum 25. července 1945. Z Manstonu jej vykonala osádka Liberatoru GR.Mk.VI EV953 (PP-K) velitele A-letky, S/Ldr. Aloise Šedivého, DFC, DFM. Nešlo však o přepravní let ve vlastním slova smyslu, nýbrž o rekognoskaci ruzynského letiště a o dojednání organizace přijímá-

Pochod Prahou 21.8.1945

ní dalších letounů. Z toho důvodu se na palubě stroje nacházeli ještě velitel perut, W/Cdr Jan Kostohryz, DSO společně s náčelníkem štábů Inspektorátu čs. letectva, G/Cpl. Josefem Schejbarem, CBE a čs. stříbným důstojníkem v Transport Command, W/Cdr. Josefem Šnajdem, DFC. Vlastní přepravu materiálu a personálu zahájila 311. perut 30. července 1945. Kolem poledne na Ruzyni přistálo prvních pět přeplňených Liberatorů GR.Mk.VI, které pilotovali kapitáni F/Lt Rudolf Polívka (EV883/PP-C), F/O Arnošt Jedounek (EW295/PP-E), F/O Vratislav Žežulka (KG917/PP-D), F/O Rudolf Haering, DFM (KG862/PP-T) a P/O Miroslav Šigut (EV994/PP-G). Kromě 25 příslušníků jejich osádek se na jejich palubách nacházel celkem 45 příslušníků čs. letec-

torů, mělo z Manstonu denně odletat do Československa pět strojů, a to zpravidla v hodinových intervalech. Režim denní pětky letounů byl stanoven následovně: první den, pokud to počasí dovolovalo, se z Manstonu startovalo kolem 08.00 a v Praze přistávalo přibližně ve 12.00. Mezi 12.00 a 15.00 obvykle probíhalo vložení a odpočinek osádky, v 16.00 se startovalo z Prahy a ve 20.00 opět přistávalo v Manstonu. Na druhý den byla v Manstonu plánována údržba, doplnění a ošetření letounů. Třetí den mělo probíhat jejich nakládání a čtvrtý den další odlet do Prahy a zpátky.

Původně se uvažovalo o tom, že Liberatory budou využity jen k přepravě personálu a materiálu čs. letectva z Velké Británie. Na základě žádost-

ti pražského MNO z 11. září, kterou britské Air Ministry schválilo 26. září 1945, pak však byly Liberatory 311. peruti poté použity i k přepravě čs. civilních příslušníků – repatriantů.

Přelety měly být zahájeny 30. září 1945, a to nejméně třemi letouny denně. Liberatory měly startovat ze základny Pershore, kde již 16. září 1945 byla zřízena tzv. pražská kyvadlová služba (Prague Shuttle Service). Z Pershore se však létalo jen do 3. října, neboť jako výchozí letiště bylo nakonec určeno letiště Blenheim (16 kilometrů jihozápadně od Readingu, jihoafrické hrabství Hampshire), kde byla na počátku měsíce zřízena přechodná základna jednotky pro odbavování a doplňování strojů palivem s přiblíženě 15 (později 34) čs. pozemními techniky. Od-

bavování zde řídil W/Cdr. plpk. Josef Šnajdr, DFC. Hlavní základnou peruti se stala Praha-Ruzyně, kam se mezičtím přesunula i jednotka technického zabezpečení. V průběhu celkem 79 letových dnů 311. perut v rámci „leteckého mostu do ČSR“ vykonala celkem 223 letů, v jejichž průběhu nalétala 1500 až 1600 letových hodin.

Na svůj úkol, jehož rozsah stoupal ještě o onu přepravu civilních repatriantů, by však sama rozhodně nestačila – pokud měl být splněn v reálném čase. Na dopravní činnosti se tudíž podílely i britské jednotky Transport Command. Zpočátku šlo o dvoumotorové Dakota Mk.III a Mk.IV od 24. a 147. peruti ze základen Hendon, resp. Croydon, podléhající 47., resp. 46. skupině Transport Command. Co do přepravené tonáže však větší díl práce na „leteckém mostu“ odvedly velkokapacitní čtyřmotorové stroje, náležející do sestavy 38. skupiny Transport Command, ještě nedávno podřízené Spojeneckému expedičnímu letectvu (AEAF). V průběhu 29 letových dnů, v rozmezí od 20. července do 28. října 1945, vykonala 38. skupina v rámci leteckého mostu do Československa celkem 330 letů (z toho 196 let připadalo na Halifaxy Mk.III a Mk.VII od 190., 296., 297., 298., 620. a 644. peruti a zbylých 161 let na Stirlingy Mk.IV od 196., 295., 299. a 570. peruti). Jejich přepravní kapacita i komfort byly větší nežli v nouzově upravených Liberatorů.

Odbavování repatriantů zabezpečovala Československá repatriační mise (na adresu Cadogan Gardens 53, London SW3). Přepravu různých nákladů pro potřeby MNO a čs. vlády na výchozí letiště zajišťovala Čsl. zásobovací a dopravní společnost FURSECROFT (se sídlem na George Street, London SW1).

POKRAČOVÁNÍ

KAROL KABAT, CONSULTANT
Investors Group Financial Services Inc.

Cell: (289)259-2365
Phone: (416)292-7229 ext. 524
[karol.kabat@investorsgroup.com](mailto:kabat.karol@investorsgroup.com)

305 Milner Avenue
Toronto ON M1B3V4

Investment Planning (RRSP, TFSA, RESP, Non-registered Investments)

Insurance Planning (Life insurance & Accident and sickness)

Retirement Planning

Estate Planning

New home purchase planning

Insurance products and services distributed through I.G. Insurance Services Inc. Insurance license sponsored by The Great-West Life Assurance Company.

Call or send me an email for free consultation

Životní příběh mojí ženy, někdejší slečny Lim (3)

Pro ND Ota Ulč

Dáváme se na pochod. Lidovláda zachovala unikátní pravidla z předválečných dob, totiž zákaz vjezdu vozidlům všeho druhu. Tristní byl důjem za naší první návštěvy začátkem osmdesátých let při pohledu na okolní šešlost, zanedbanost, způsobenou časem, tropickým klimatem a vládní politikou neinvestovat do bytového fondu. Opadaná omítka, polámaná okna, zhlaslé oči domů s nahnilými žaluziemi na jednom pantu. Tohle že je jeden ze zámků, kde Priscilla prožila dětství? Tam, kde bydlivala jedna rodina se služebnictvem, je teď napěchováno aspoň sta lidí. Však prostor se zdá být tím největším čínským luxusem. Párkrát jsem pozdravil nájemníky, kteří nereagovali. Můj excentrický tchán mě v Americe požádal, abych se mu podíval po pokladu. Po dvou pokladech. S plánkem a majlíkem v ruce jsem u vchodu či spíš vlezu bušil do prachu, co se tam speká za veschná léta lidovády. Slezli jsme do hlubin. Jen aby tam na nás nečítili hadi, strachoval jsem se. Neohrozila nás ani myška. Prázdno, vymeteno. Druhý poklad se měl blyštit v trezoru na nejvyšším poschodi. A tam, kde jsme si měli naprat kapsy drahokamy, byla ve zdi jen díra – neňali jsme tedy ani prázdný sejf. V opuštěné zahradě za rozpadlou zdí jsme vlezli do neméně opuštěného paláce, ze slepých oken mu střídaly a menší stromky. Po schodech do zdevastovaného vestibulu kdyži diplomatického sídla vedl přírodní zelený koberec. V komnatách někdejších recepcí a dýchánků sídlila smrt zašlých dob.

To bylo tehdy. Teď už je zanedbaná končina důkladně zvelebována, hodně náštěvníků se tam hrne okouávat výsledek, náladu se zdá být převážně sváteční. Ejhle, na rohu mezi pilnými obchody TOURIST BUREAU, pojďme tam. Na rozdíl od uličního hemžení, uvnitř jsme byli jedinými návštěvníky. Rozhlížím se po mapách, brožurkách, ty ale vesměs až výlučně v čínštině. Co asi mohla znamenat čítyř tato slova: LAOBIESHU CONGSHU DAOGULANGYU KANLAOBIESHU? Spousta černobílých fotografií z dávných dob a na jedné s datem 1932 tři ženské postavy – dvě domorodé, ta třetí zřetelně jináči. Však ano, byla to, rozpoznal jsem svou vlastní švýcarskou tchyni, Hedy Kaufmanovou rozenou. Prstem kynu na její dcera a svou manželku, ocenit můj úlovek.

Dozvěděli jsme se, že permanentních obyvatel je na ostrově jen šestnáct tisíc, kdežto návštěvníků se tam ročně nahrne pět až šest milionů. První zastávkou bylo muzeum se soustředěním na výkony někdejších zvlášť zasloužilých dobrodinců, filantropů. Mnoho memorabilii o dědečkovi, spácháme k jeho když vyvěřeným zahradám Shuzhuang - jejich terasy, pavilonky, jeskyně, vodopády, můstky, botanické unikátnosti. Z jeho

kového druhu. Blížila se příležitost, abych získal tzv.sabbatical - tvůrčí placenou dovolenou - půl roku, třeba i celý rok. Ano, takto budu tvořit a na pádých příkladech vyvratit sevěrep zafixovaná dogmata. A rozjedeme se do světa. Začneme v Maroku, nato bude Izrael, poté východní Afrika, kde právě došlo k vyhánění indické menšiny, následovat bude Ceylon, nynější Srí Lanka (Sinhálci proti Tamílům), odtud do Malajsie (Malačijci, Číňané, Indové), ostrovy Fidží (Melanésané, Indové), praboryvatelé Austrálie, v disharmonii se značně pozdějšími evropskými příchozími, nedaleko pak Maorové versus Novozélandané. To vše s předpokládaným závěrem, že sice protivy se přitahuje, ale zejména plati staříčka pranostika o vránečkách jiné vránečky raději přisednouci.

Smr Amerika - Evropa - Afrika - Asie - Austrálie - plno pacifických ostrovů. Letu celkem téměř padesát. Jen poněkud méně početně bylo Priscilu příbuzenstvo, zejména v Asii roztroušené na různých adresách, od Singapuru do Indonésie a dál na Filipíny. Dumali jsme, jak to smysluplně skloubit a jak se vypořádat s primární komplikací: porodili jsme - tedy jeden z nás dvou porodil - synáčka, a jak my to s ním zvládne. (Marně jsem protestoval proti jeho pojmenování, ale mohlo to dopadnout hůř. Když jsem rodičku vezl do porodnice, hrozila Rusalkou, bude-li to holka). Jako pachatele rodičovské nezodpovědnosti jsme tehdy kdysi dávno vlekli jednoroční robátko do džungle Bornea, v Kučingu na Sarawaku, kde ho krmili konzervou s dětským pokrmem a vyrobním datem ještě z doby britského kolonialismu, s katastrofálním dopadem. Místní ranhojič ho pak obtížně restauroval. Ve východní Africe ve Tsavo parku jsme najednou měli dvě děráv pneumatičky. Neštastné civime, příše pář domorodců, s varováním ve swahili, že tam v okolí jsou lvové (simba), takže pozor (haktari). Při jiné příležitosti, což se nám přihodilo v Tanzáni, se sdíme ve stínu pod stromem, v jehož větvích nám nad hlavou se zpozděním postřehneme dva líně si nás prohlížející lvy, naštěstí nijak hladové. Posléze v Mikronésii na atolu Truk se nám synáček téměř k nenalzezení odbatolil do někdejšího kulometného hnízda Japonců, za druhé světové války zasluženou norazených

Zážitky vskutku pozoruhodné všechno jsme to tehdyn přežili, dodatečně se tomu divím. Kromě toho, že dělátko jsme vystavovali nezodpovědným nebezpečím, už tehdy došlo k jeho posedlosti po nových neznámých končinách. V botách z toulavého tele- te začal pobíhat po zeměkouli. Vzpomínám, že když mu bylo šest, v čekáni na večeři na Trinidadu, na ubrousek si začal sepisovat končiny již navštívené a vyšlo mu jich šedesát. □
DOKONČENÍ PŘÍSTĚ

Boženka se však mohla spolehat pouze na slova v dopisech a proto o mnohých Arthurových spádech nevěděla. Na druhou stranu Arthur stíhlala často i určitá melancholie. Pokud ji barvitě popisoval, mohlo se jednat o pozů. Nicméně i mezi řádky se objevují chmury, snad až hraničící s tím, co dnes nazýváme deprese. Strašoval se totík o svou křehkou duši, že ji málkomoku odskryl. V této pože osaměl a s druhými si zahrával, aby zahtítil to prázdro, které koleni sebe vnímá. Snad si uvědomoval, jak moc vyhodňuje z řady

Ani císařská byrokracie zajiště netušila, že do jejich služeb má vstoupit člověk, který prohlásil: „Je třeba vše rozbiti. Na konvence jiti s kleštěmi.“ Bozenka se z něj nevyratila. Jenomže koho by nezmáhala věčná dohady, zda se uvidí, nebo neuvidí. Jestli rodíč svoli, nebo nesvoli. Přizpůsobil se situaci, v níž se ocitnul, byť si ji do značné míry způsobil sám. Rozhodl se s přáteli

Tragický konec básníka zůstal neobjasněn

Martina Bittnerová (3)

sledují. Mladí dekadenti se rozhodli osvobodit jistou padlou dívku z nevěstinci. Nejednalo se o provokaci či pózu, protože dívčin smutný úděl je opravdu lidsky rozložitelný. Arthur se rozhodl podeřít se o tyto zážitky s Boženkou. Doufal, že najde pochopení pro tento ušlechtily čin. Místo ní mu ale odpověděla paní Dapeciová, jež vztah své dcery rázně uřídala. Arthur ji, jak mu velela jeho povaha, odvětil: „Kdo miluje, nedá se spoutat nicméně na světě, ani Bohem, ani matkou. Kdo miluje, nestaví se nikdy uraženým, ví-li, že urážka nebyla adresována. Na konec je mi líto jen těch tisíců zklamávaných ilusí. A by-li jsem opuštěn v mrzké žárlivosti na ostatní docela čisté, pohlav prostě objetí ubohé, ztýrané nevěstky, jak maličké musilo být to srdce! O takovou lásku nestojím“. Přesto se pokusil ještě navázat s Boženkou kontakt, snad si n chtěl promluvit a vysvětlit ji své pohnutky, ale ona ho odmítla. Arthur přišel o nejbližší spřízněnou duši. Tím ztratil pevnou půdu pod nohami. Boženka ho uměla nenápadně vracet do reality, protože ji věřil.

Zbyla mu parta slánských bouřliváků a Karel Scheinpflug, k němuž vzhlížel. Scheinpflug se totiž dopracoval díky své vůli k dráze spisovatele a novináře, přestože studia nedokončil a jistou dobu nežil úplně příkladně. Jeho dcera Olga Scheinpflugová přitom na něj vzpomínala jako na pracovitého muže, který plně pomáhal v otcové závodě až poté se zaobránil literaturou. Brejšky o něm hovoří trochu odlišně. Ačkoliv jeho zmínku o Scheinpflugové mládí někteří označují za výmysl. Ize věřit tomu, že si i pan Scheinpflug prošel rozmarýny časem. Olga ho předkládá coby vzorného chlapce, kde by ale bral tvůrčí inspiraci?

Scheinplug měl s Arthurem nemálo trápení. Snažil se mu často v dobré více radit, zvláště na něj naléhal, aby opustil ve svých pracích odborné a cizí výrazy, a promluvil ke čtenářům srozumitelněji. Pokoušel se mu pomoci sehnat redaktorské místo, ostatně v tomto směru vyvíjel iniciativu i sám Arthur. Bohužel se nepodařilo. Nikde smělého a nesmírně sectělého hocha s vizáží gentlemana nechtěli. Jeho touha po novinářské kariéře se tedy hroutí.

Břeňský starší mezičas pozýval trpělivost a tak se jeho přincením Arthur počátkem roku 1904 stává celním úředníkem v Teplicích. Pořád se poohlíží po Praze, v níž znařadou osobnosti jako K.H. Hillara, S.K. Neumanna a další. Do Prahy chтиčí všichni, kdož se hodlali někam prodat, nebo něco znamenat ve výsadních intelektuálních kruzích. Spoluropou s časopisy se pekla po kavárnách či hostincích, kde se všichni významní lidé potkávali. Právě tam všude Arthur chyběl. Nepomohlo mu ani, že do metropole občas zavítal.

Ovšem jeho žízeň po velkoměstě byla natolik silná, že se mu podařilo v ní na krátkou dobu zabydlet. Nakonec přesto zakotvil v Děčíně, který mu otevřel brány do Drážďan, kam s oblibou zajížděl. Samozřejmě k výletům jej často motivovalo i něžné povahové. V dubnu 1907 ho stále ještě zajímá jistá „interesantní blondýna“. O měsíc později se na holičedničkách Podbořan spolu s ním rozverně podepisuje i jistá Lili, která má „krásné černé oči, stříbrny smích“ a je s ní „velmi, velmi spokojen.“ Objevují se však i další jména jako Lia nebo Anny. Užívají si společnosti a přízna krásných dívek. V tom je naprostom normální a zdravý mladý muž.

Ačkoliv má Boženku v srdci natrvalo usazenou, nevěří, že by se mu podařilo navázat s ní ještě nějaké přátelství. Rozchod ho tíží i po letech a připadá mu nepochopitelný. ■ POKRAČOVÁNÍ

Ve světě se skloňuje sousloví "syřští uprchlíci" ve všech pádech. Není to poprvé, co se Syřané stěhuji do Evropy. Sýrie je součástí úrodného půlměsíce, je to místo, které bylo součástí neolitické zemědělské revoluce před 8-10 tisíci lety. Ovšem z tehdejšího zemědělství by ekologům vstávaly vlasy na hlavě, ba i na rukou a na nohou. Když lovci a sběrači při-

šli na to, že si mohou pomoci v zásobování potravinami a že se už nemusí pláhovat za neklidnými kozorohy, nebo turisty sbírat jedlá travinová semena, kde je náhodou najdou, ale že si je můžou zasít sami a čekat až vyrostou, svět se změní. Mělo to ovšem jeden háček. Neolitickí zemědělci neměli moc znalostí o tom, že se půda vyčerpává. Také po usazení se na místě se jaksi rodili více dětí, než bylo zvykem u lvců a sběračů. Pomoci zemědělství bylo možné děti užít, a ke všemu tyto malé ručičky mohly pomoci na polích. Výsledkem byla vyčerpaná půda a hodně dětí.

Po takových dvaceti letech na jednom místě se celá vesnice pohnula směrem do lesů, nevyspěla, vylíkala a žila dalších dvacet let na nové půdě. Přebytečná mládež se posílala o několik kilometrů dle, aby založila další vesnice. Tato vesnice se chovala jako ta předešlá a tak ubývalo lesů a přibývalo žďárů. Tento pomalý postup ze Sýrie trval několik tisíciletí, leč vytvářel a jistě.

Původní Syřané vykluciли, co potkali, až dosíží před 4 tisíciletími do Anglie. Protože kilometry čtvrtěřinu užívají jedenho lovce sběrače, ale užívají dešet primitivních zemědělců, je jasné, že se místní laci sběrači budou přidáti k zemědělské revoluci, nebo prchli do pohostinnějších končin. Asi výsledek každé revoluce.

Dá se tedy říci, že geneticky podklad Evropy je v Sýrii a celkově úrodném půlměsíci. Měli by tedy v Evropě vítat ty syřské uprchlíky jako dálno ztracené přibuzné?

Evropské jméno pro Sýrii pochází z pravděpodobně přes řečtinu ze starověké Asýrie, babylonský Aššuru. Velmi neklidná část země, Asýrie jako země byla velmi ageresivní, obsazena Semity a vespě se snažila ovládat sousední státy. Ale Sýrie byla ve 2. tisíciletí př.n.l. bud pod vládou Egypta, nebo Chetitů, kteří si v Sýrii vyzírali všechny účty mezi sebou. A Syřané od tamto odcházel do klidnějších končin. Po pádu chetitské říše a oslabení Egypta se Asýrie znova vzmohla a vytvořila se neosyorská říše, kterážto (a co je nového) se rozpadla díky brutální občanské válce. V 7. st. př.n.l. se o Sýrii převyšly Babyloňské a Egypt a znova se tento spor vyzíral válkou v Sýrii. Peršané si počkali, až byly obě strany vyčerpány, král králu Kýros Sýrii zabral po Perskou říši. Pár století vládl klid, než se v roce 330 př.n.l. přihnal Alexander Veliký, porazil Persii a vlenil Sýrii do svého investičního portfolia mnoha dobytých zemí. V té době se v Sýrii a okolí mluvilo aramejsky, jako ostatně po celém Blízkém východě. Byl to výsledek lingvistického zákona z dob asýrské říše, kdy byla aramejština nařízena jako úřední jazyk. Nejen v současném Quebecu existovala lingvistická politika a zákon 101. Sejmík aramejštinou pak mluvil celý Blízký východ - neb asýrská vláda byla daleko razantnější než quebecská lingvistická policie v trestání. Proto pak i Kristus hovořil aramejsky, nikoli hebrejsky, jak se nám snaží namluvit Mel Gibson svým filmem Umučení Krista.

Alexander Veliký nevládl douho - v roce 323 př.n.l. zemřel v Babylóně budoucím věcem z kýchavice bílé (nejnovější teorie Alexandrový smrti), nebo se prostě otrávil alkoholem, či chytil jednu z mnoha nemocí, jejichž zárodky se plně rozmnožily současně s domestikací zvířat. Sýrii zdědil, nebo spíš si vytvořoval a vydobyl jeden z Alexandrových generálů, Seleukos I. Nikator. Nebyla to jen Sýrie, ale všechna Alexandrova dobytá území na východ až k Indii. Což Nikatorovi potomci postupně ztráceli. Helénistické království vesměs válčila mezi sebou. Nebyly to války do zničení neprítele. Byly to války, kdy se tuhle odokří kousek území, tamhle se přidal kousek území, ale jinak potomci diadochů, nástupců Alexandra, respektovali základní území zděděné po Alexandru. Vždy se dva spojili proti třetímu, jako Makedonie a Sýrie proti Egyptu, nebo Egypt a Sýrie proti Makedonii, atd.

V roce 100 př.n.l. bývalá seleukovská říše obsahovala jen některá syrská radostně vitali, protože měli právě se potěšil, že díky svým výstřednostem

bě nesl, když dotyčný byl poražen římským konzulem Flaminiem a na vrch Filip ztratil nadvládu nad řeckými městskými státy po vyhlášení svobody Řecka Římany. Na Antiochově dvoře našel příště již nepřítel

města. Sousední státy je ovšem nechtěly absorbovat, nebo Sýrie působila jako izolační vrstva, přes kterou se na ně nepřátelé nemohli dostat. Leč na severu bylo pontské království a nepřítel Říma Mithridatem a jeho

císaře Nerona rádi. Nero se svým díadem a vlastním a sklonem k bizarnosti těšil syrská srdečka, která byla zvyklá na bizarní chování Seleukovců a římské legáti s nepochopitelným zájmem o klid a pořádek je nudili.

Syřané zásobovali tři římské legie, které je chránily před Parthy z východu a čile obchodovali s římským světem. Satirik Juvenalis naříká nad tím, kolik Syřanů emigruje do Říma - "Orontes vlévá svou vodu do Tiberu" (Orontes je hlavní syrská řeka). Zjevně jej velmi podráždilo proces Syřanů k pocitu jejich boha, přičemž buňky a kastanety dělaly výkly rámus. Juvenalis byl vesměs zatracený satirik a pohlížel na svět a imigraci žlučovitým okem člověka, který bydlí v mansardě pod střechou v šestém poschodi domu v době, kdy ještě nevynalezli výtahy. Syřané odcházel ze Sýrie do celého římského impéria, jejich hrobky a památky se našly až v Anglii jako jejich předků, primitivních zemědělců.

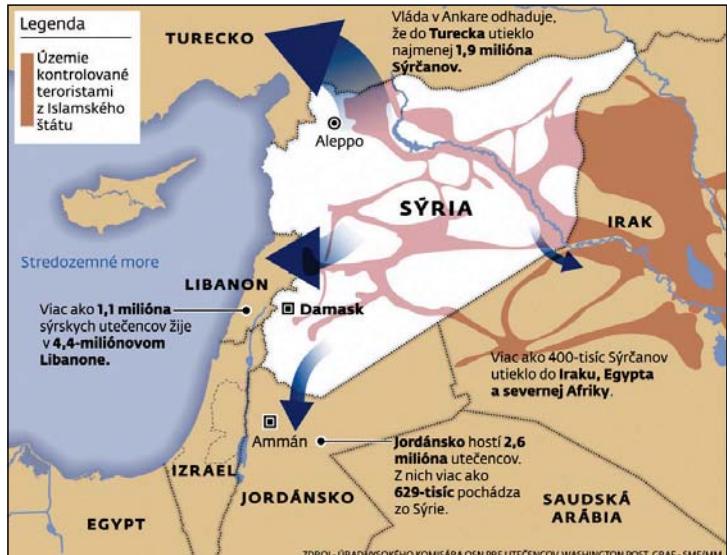
Jako připomínku, jakou zábavu by Římané mohli mit v Sýrii, se v r. 217 n.l. stal po smrti severovského císaře Caracally císařem sotva 14letý Heliogabalus ze Sýrie po mamince a po rezidenci. Samozřejmě nevládl, ovládnuti se staraly maminka a babička, a Heliogabalus se mohl plně věnovat sexuálním výstřednostem a výstředním náboženským rituálům. Úspěšně si tak odčítil praetorián, Senát a Lid římský poslali k vyřízení celé záležitosti Blízkého východu Pompeia Velikého. Ten se rozcvičil vymetením příslušných středozemních provincií a pak dovršil výkonem sotva 19letého Heliogabala ze Sýrie po mamince a po rezidenci. Samozřejmě nevládl, ovládnuti se staraly maminka a babička, a Heliogabalus se mohl plně věnovat sexuálním výstřednostem a výstředním náboženským rituálům. Úspěšně si tak odčítil praetorián, Senát a Lid římský a byl násilně odstraněn. Tedy zavražděn praetorián. Vydržel celá 4 léta. Možná by

Kam kráčíte, Syřané?

Pro ND Eva Firlová

Ríma Hanibal a zdravě poňoukal Antiocha Seleuka proti Římanům. Antiochos se spojil s Aetolskou ligou řeckých městských států. Tyto státy byly rozrůznělé, protože si svobodu Řecka představovali jakožto budoucí moc bojující proti jiným městským státům a obírat je o jejich území, což si Římané s mírným pocitem měněcenností vůči řecké kultuře vůbec nepředstavovali. A tak Aetolská liga pozvala Antiocha do Řecka proti jiným městským státům. Ty zakvily do už Římanů, kteří mezičim už evakuovali svá vojska z Řecka. Římané tedy přeplavili legie zpět a bratři Scipio nově porazili Antiocha u Thermopyl, u Apameje a nakonec v Malé Asii u Magnesie, a v mírové smlouvě si vyžádali velké odškodné. Antiochos se chtěl hojiti tím, že by napadl Egypt, nebo tam zrovna probíhala jedna z periodických občanských válek mezi bratry Ptolemaiovci, ale Římané mu to zakázali v osobě vyslance Popilia Laena, který

měl jako hrozbu sotva několik písářů ve svém doprovodu, nebo Řím nehodlal vydávat na východní hrátky více peněz a legionářů. Sýrie se svrskla na vnitřní Sýrii. Do bývalých východních seleukovských zemí se vlnily Parthové, kteří si zabrali Persii a od té doby dělali Římanům problémy. V roce 100 př.n.l. bývalá seleukovská říše obsahovala jen některá syrská radostně vitali, protože měli právě se potěšil, že díky svým výstřednostem

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK (EVERY THIRD WEEK)

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho eventu zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatiteli nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevraci. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinu (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury). Archiv na webu www.masaryktown.ca

Masarykův ústav (MMI) je nevýdělečná (not profit) organizace. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječeně: (416)439-4354 (UT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 US. Šeky zasílejte laskavě na adresu ND nebo MMI. Ceny inzerátů sdělíme na požádání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová Cell (647)770 1713 Pište vera.toronto@gmail.com

MMI JE NOSITELEM MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007 A LAUREÁTEM CENY MZV ČR GRATIAS AGIT Z ROKU 2014.

tem a pochybným sklonům se stal antihrdinou Dekadentského hnutí 19. století, obdivovaný básníky jako Rimbaud a Baudelaire. Všechno veselí zmizelo ovšem v neklidu paděstí let vojenských císařů, kdy Parthie zesílila a loupila a incíla v Sýrii ve velkém stylu. A Syřáni odcházeli do klidnějších provincií římské říše. Nástupem Diokleciána v r. 287 n.l. skončila krize říše, Sýrie byla rozdělena na tři menší provincie a díky své poloze se stala součástí východořímské říše, neboli říše byzantské.

Po roce 640 n.l. Sýrii dobyli Arabové a vytvořili slavný kalifát s hlavním městem, starobylým křesťanským Damaškem. Syřští křestané odcházeli do jiných částí byzantské říše nebo zůstali, naučili se arabsky a nějak soužili s dobývatelem. Arabština vytlačila jako hlavní jazyk fečtinu a aramejskou. V 11. století dobyly Sýrii Turci na Arabech. Ve 12. století se bojovalo v Sýrii, nebo mladší nové francouzských a anglických baronů toužili po svých vlastnických panstvích pod záminkou osvobození blízkovýchodních křestanů a křesťanských svatyní. Nikdy se jim to zcela nepodařilo a nakonec je sultán Saladin vyhnal všechny. Netřeba říci, že se boje odehrávaly v Sýrii, odkud Syřáni prchali do pohostinnejších končin. Tehdy to nebyla Evropa.

V roce 1516 zabrala Sýrii Osmanská říše, neboť Turci. Ta si udržela moc v Sýrii až do konce 1. světové války, kdy se Turecko neprozrětelně přidalo k prohravším stranám. Společnost národů dala po 1. světové válce Francii mandát ke správě Sýrie. Ta si rozdělila velmi nešťastné mandát s Angličany, kteří měli mandát správy Blízkého východu. Vytvořil se Irák, Libanon, Sýrie, Palestina, Jordánsko, vesměs bez ohledu na místní etnické skupiny, náboženství a sklonky. V roce 1946 se francouzské jednotky stáhly ze Sýrie a byla ponechána, ať si vládne jak chce. Což nedopadlo nejlíp. Protože po těch tisíciletích bojů v Sýrii zbyly sekty, sektičky, náboženství, etnické enklávy a vesměs se neměly rády. Každá z těch jednotek - šíří, sunnité, alaviti, křestané, židé, jazidové, drúzové, Ismailité, Asyrjané, Beduini, Kurдовé, Peršané, Arméni, Turci, Turkmeni má své představy o tom, jak by se mělo žít v Sýrii a ted si to mohou vyfíkat důrazně v občanské válce. A Syřáni zase odcházejí ze Sýrie...

Pozn. K současnosti: Od roku 1946 se v Sýrii střídaly vlády, vesměs měněny vojenským pučem. Strana Baas (Socialistická strana arabské obrody) provedla puč v r. 1963 a od té doby se držela u moci. Tatiňek Hafíz Asad svrhli jednoho Baassista a od té doby vládl, po jeho smrti, 1999 nastoupil jeho synek Bašár, který se drží zuby nehy, a teď ještě s ruskou pomocí. Od r. 2011 je vlastně polovina obyvatelstva Sýrie někde na útěku. Ať už se stěhuje na jiná místa Sýrie, nebo do sousedních zemí - hovoří se o 4 milionech, kteří jsou na útěku před ISIS (viz mapa). A nyní Putin podporuje Asada, leč nikoliv proti ISIS, ale proti těm, kteří ho chtějí svrhnut, což není nutně pouze ISIS. V Sýrii se arabské jaro pěkně zvrhlo... Mapka: http://plus.sme.sk/c/20063863/uto-ky-v-parizi-co-sa-stalo-a-ako-sa-zmeni-europa.html#koniec_europy

ŘEŠENÍ KŘÍZOVKY :

"Máte nějaký zárnutek, pane, že tak pijete?" "To ne, ale mám co dohánět... (tajenka)"

TAJENKA: Bʌlɪ !səw ʌʊk nəməocuʌl ə mənəvɪbəl

Pomůcka: ACT, akija, INJ, Ose.

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

	Zpolovice	Část podsvětí	1. DÍL TAJENKY		Mateřské znaménko	Poločovar zhotovený litím	Citoslunce smíchu	Úřad (zastarale)	„Máte nějaký zárnutek, pane, že tak pijete?" „To ne, ale mám co dohánět... (Tajenka)."
Čí (knížné)			Končetina						
Seliny hektaru			První člověk Kozí citoslovce					Jupiterův měsíc	3. DÍL TAJENKY
Směsice (řídceji)							Sedmá velmoc Přisvědčovat (zkratka)		Mléčné napojení
Vynalézt							Olinia Dobyvat ze země		
Zpěvý pták								Inic. herce Kohouta Zápisník	
Norské sídlo			Část minuty Chemický prvek						
	Český herec	Rímských 1010 Eskymácké saně			Patřící popravčímu Cenina				
Český básník							Francouzský komik Michačí stroj		Světadíl
Hospodář							Jméno Elefanta Výborný střelec		
Číšnický učen								Němeč Buddhistická hrobka	
Citoslunce veselosti			Nevzít Anglický astronom					Solmizační slabika Umělá hmota	
Had z Kříž džunglí				Kapitula Tučnolistá rostlina					
	Iničiálny spisovateľ Jurkina	Ruský souhlas Německy „caj“					Tenisové úder SPZ Prahy-města		Hora na Krétě Nepatrný dotek míče
Latinský překlad bible							Načepovat Zápor		
2. DÍL TAJENKY								Předložka	
Velká ryba								K čemu	

Webová stránka MMI:

WWW.
masaryktown.ca

Předplatné novin na adresě:

MMI NOVY DOMOV
450 Scarborough Golf Club
Rd. Toronto ON
M1G 1H1 CANADA

Roční předplatné:
Kanada \$ 61 CAD
USA \$ 83 USD
ostatní \$110 USD

V ČESKÉ REPUBLICE:
Komerční banka, a.s.,
Spálená 51, 11121 Praha 1
Účet: Masaryk M.I. Canada
Číslo účtu: 400 144-011/0100

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$ .....

Dar tiskovému fondu MMI \$ ..... Přikládám šek na \$ .....

Jméno a příjmení .....

Adresa .....

Poštovní kód ..... Telefon .....

Email .....

Šek zašlete laškavě na:

Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$61 CAD, USA \$83 US, ostatní \$110 US

Děkujeme dárčům za jejich velkomyslnost.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608.1713.

FLY GRAN CANARIA

find out the Paradise in Lopesan Villa de Conde * * * *

SPECIAL PACKAGES \$1342 CAD plus taxes \$160

Toronto - Gran Canaria

Departures on Wednesdays at 9:45 pm
Arrivals on Thursdays at 12:25 pm

Gran Canaria - Toronto

Departures on Wednesdays at 1:05 pm
Arrivals on Thursdays at 6:45 pm

- Price per passenger
- Immediate Sales
- In September and October
- Airbus Economy
- Transfer to/from Hotel
- 6 Nights, Bed/Breakfast

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

UNIGLOBE
Enterprise Travel

České knihy, filmy, CD, kalendáře a další české věci.

Because reading keeps your mind in Czech

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

Zachovalá šedesátnice hledá přítele veselé povahy ke společnému životu: nekuřák, nealkoholik, věk kolem šedesáti.
Tel.: (705) 788-4059

Dr. Ludmila Schucková, dental surgeon
1849 Yonge St., suit 409, Toronto M4S 1Y2
l.schuckova@rogers.com tel: (416)487-7900

VÁNOCE SE BLÍŽÍ!

Už jste přemýšleli o vánočním dárku? Může to být předplatné Nového domova se zajímavým čtením nebo sváteční blahopřání svým milým a přátelům. Napište nám, rádi se o to postaráme. Uzávěrka svátečních novin t.r. je koncem listopadu. Nezmeškejte termín.

Jsme připraveni naplnit Vaše přání:
vera.toronto@gmail.com • (647)770-1713

Web a FB MMI: www.masaryktown.ca

Restaurant Praha na Masaryktownu

tradiční česká, kanadská i eurokuchyně, svatby, nedělní obědy, příležitostná a rodinná setkání, recepce

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00

SO 17.00-22.00 NE 12.00-22.00

450 Scarborough Golf Club Rd.

volejte 416.289 0283

Rezervujte si místa telefonicky.

